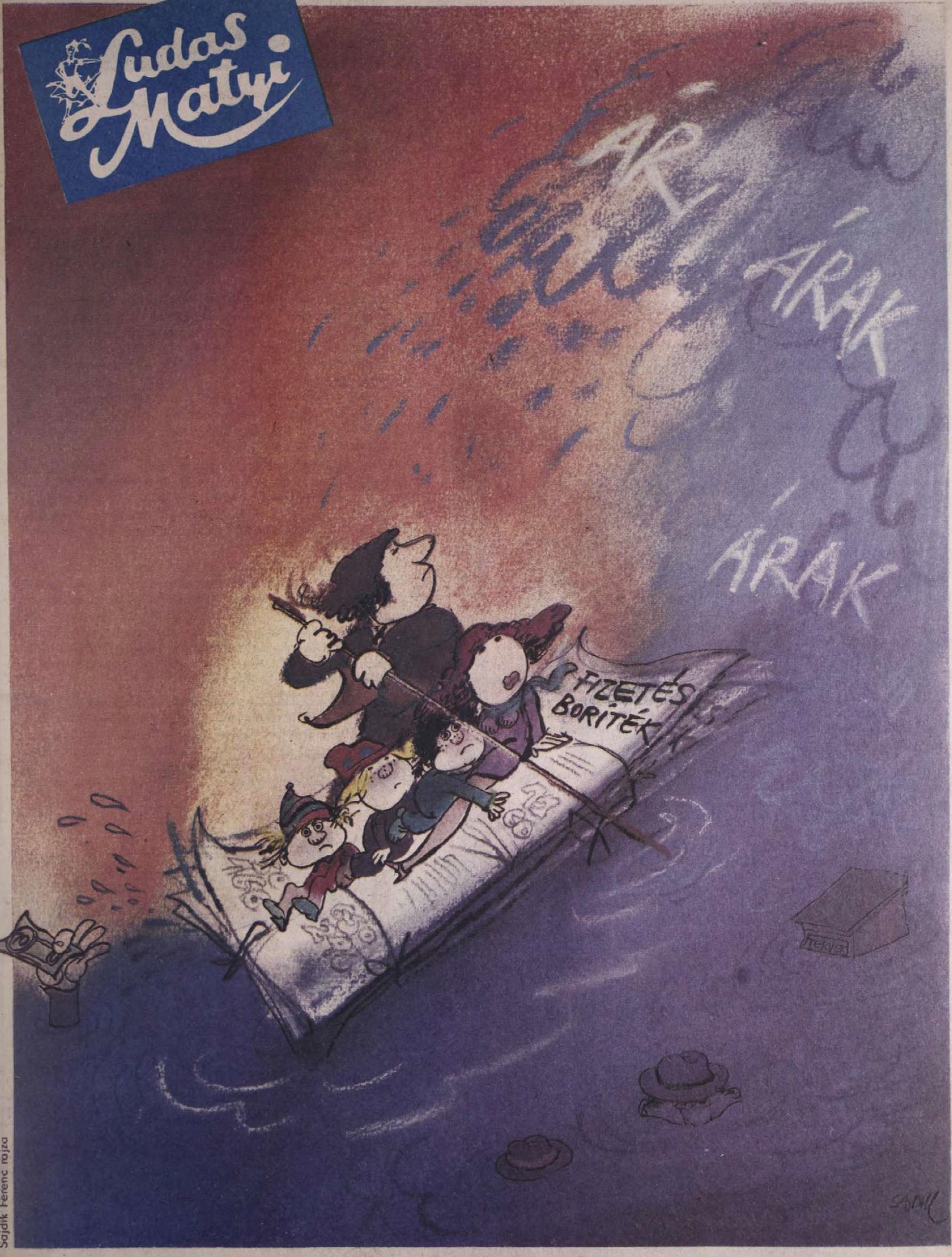
40. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. JANUÁR 12.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

AZ ÚJ ÁRVÍZI HAJÓS

(ÁR-REVÜNK a 8–9. OLDALON)

mondjuk a magunkét

– Betapétáztam újsággal a gyereket, hátha így felfigyelsz majd rá!

Akupunktúra

Azt olvastam a Képtelen Hírlap című hetilapban, hogy nagy svindli ám az akupunktúra, akármennyit is hivatkoznak rá egyesek. A csodálatos felgyógyulások, amelyek a tűszúrásos kezelés hatására történtek meg, voltaképpen azért következtek be, mert a páciensnek egyébként sem volt kutya baja. Mindezt egy híres orvosprofesszor tollából olvashattam, s miért nem hinnék benne, ő csak tudja, mit ír.

Már csaknem megnyugodtam, hogy isiászomat minden más meggyógyíthatja, csak a tűszúrásos gyógymód nem, amikor a Képes Harsonában figyelemre méltó cikk leplezte le azokat az orvosokat, akik az akupunktúrát sarlatánságnak tartják. Érdeklődéssel vettem kezembe az újságot, egyrészt azért, mert talán mégis kiderül, hogy isiászom megszüntét az aranytűktől várhatom, másrészt azért, mert a cikket egy híres orvosprofesszor írta, akiben én különösképpen megbízom, hiszen hogyan vitte volna ilyen sokra, ha nem bízhatnék meg benne. A cikkben élesen kikel a Képtelen Hírlapban publikáló professzor ellen. Megállapítja, hogy a régi kínaiak tudták, mit csinálnak, s nem véletlen, hogy a mai kínaiak tömegesen képeznek ki akupunktúrás szakembereket, akik a legsúlyosabb betegségeket is meggyógyítják a kis aranytűk segítségével.

Megnyugvásom végre igazi. Mégiscsak meggyógyítják isiászomat, ráadásul különösebb beavatkozás nélkül. Már csaknem felkerestem a szerzőt, aki maga is foglalkozik akupunktúrával, amikor a Képtelen Hírlap következő számában olvasói levélre bukkanok, amit egy dr. írt. Teljes támogatásáról biztosítja ebben az antiakupunktúrás kollégáját, s példákat hoz fel saját orvosi gyakorlatából, milyen hiábavalónak bizonyultak az akupunktúrás kezelések számos esetben.

Most már nem háborgattam lelkem nyugalmát holmi lelkesedéssel, hanem megvásárolom a Képes Harsona legújabb számát, amely szintén produkál egy olvasólevelet. Ezt egy hálás beteg írta, kit súlyos izületi gyulladása évekig ágyhoz láncolt. De szerencsés csillagzat alatt született, mert találkozott egy orvossal, aki mestere volt az akupunktúrának. Néhányszor körbeszurkálta testét a megfelelő pontokon, s a hajdani mozgásképtelen beteg ma már helyből felugrik az asztalra, holott erre soha életében nem volt képes.

Az az érzésem, az egész magyar sajtó két pártra szakadt, akupunktúrás és antiakupunktúrás pártra. Jelenleg a küzdelem döntetlenre áll. Tehát továbbra sem tudom, mi lesz az isiászommal? Lehet, hogy hamarabb elmúlik, mint ahogy ez a vita véget ér?

Gőz József

Kold U. S.

Az Ötlet című gazdasági hetilap munkatársa felfedezett a Belvárosban egy idős koldusasszonyt, akiről az is kiderült, hogy életerős fiatalember. Kollégám hosszas magánnyomozás után azt is kifürkészte, hogy a férfinéni koldus havi jövedelme valamivel több, mint két gimnáziumigazgatóé együttesen, s ezt a jelenséget valahogy összeegyeztethetetlennek tartotta társadalmunk szocialista elveivel. Fel is kereste hát háromszor a Fővárosi Tanács illetékes osztályvezetőjét, aki azonban háromszor nem fogadta őt.

Nos, én megértem a koldusnénibácsi-támogató osztályvezetőt, hiszen magatartásának számtalan magyarázata van. Kezdjük mindjárt azzal, hogy a magyarság történelmében több évszázados hagyományai voltak a koldulásnak, e foglalkozási ágat még ebben az évszázadban is mintegy hárommillióanyian képviselték hiteles forrás szerint. És azért, mert az utóbbi néhány évtizedben ugyan már senkinek nem kéne koldulnia, csak úgy ripsz-ropsz járjunk el egy kéregetővel szemben? Nem, az osztályvezető tiszteli a hagyományokat, amik ugyebár köteleznek.

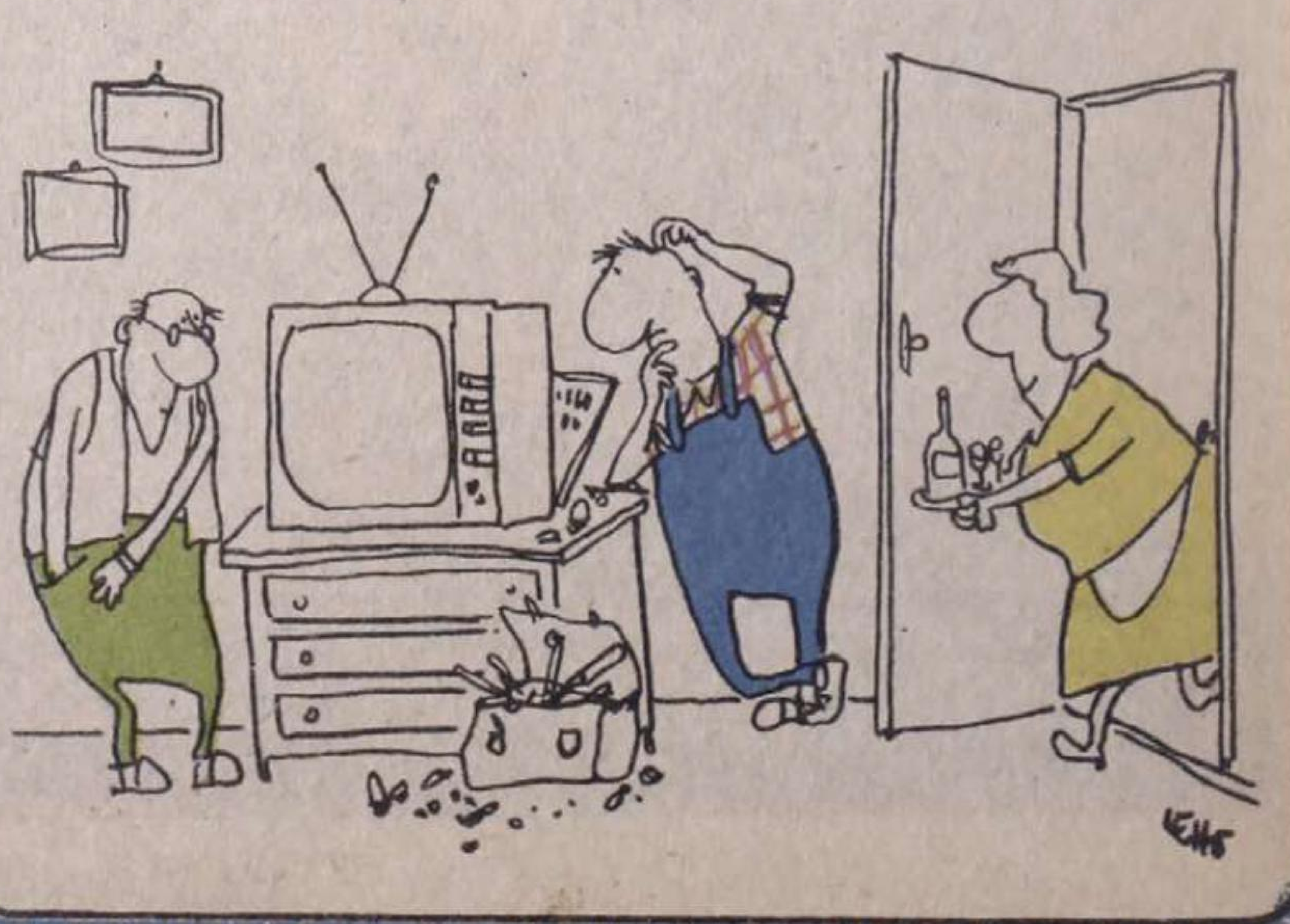
Az osztályvezető nyilván olvasott ember, s talán éppen Mark Twain „Koldus és királyfi"-ja lebeg a szeme előtt, amikor szemet hunyt a belvárosi kéregetők ügye fölött. Bizonyára arra gondol, hogy ez a néninek álcázott fiatalember egyszer csak ruhát vált Charles herceggel, s mutternak fogja szólítani az angol királynőt.

Ötlet-beli kollégámmal ellentétben én tehát megértem az osztályvezetőt, a koldust viszont elmarasztalom, mert nem alkalmazkodik a korszellemhez. Remélem, hogy a belvárosi öregasszonyfiú rövidesen KOLD U. S. feliratú trikóban könyörög majd alamizsnáért, s kitesz maga mellé egy táblát, amelyen ez olvasható: CITYKUNYERA avagy TARHASHOP. A Belvárosban feltűnő népes kéregető családok számára a FAMILEIM GMK szöveget ajánlom.

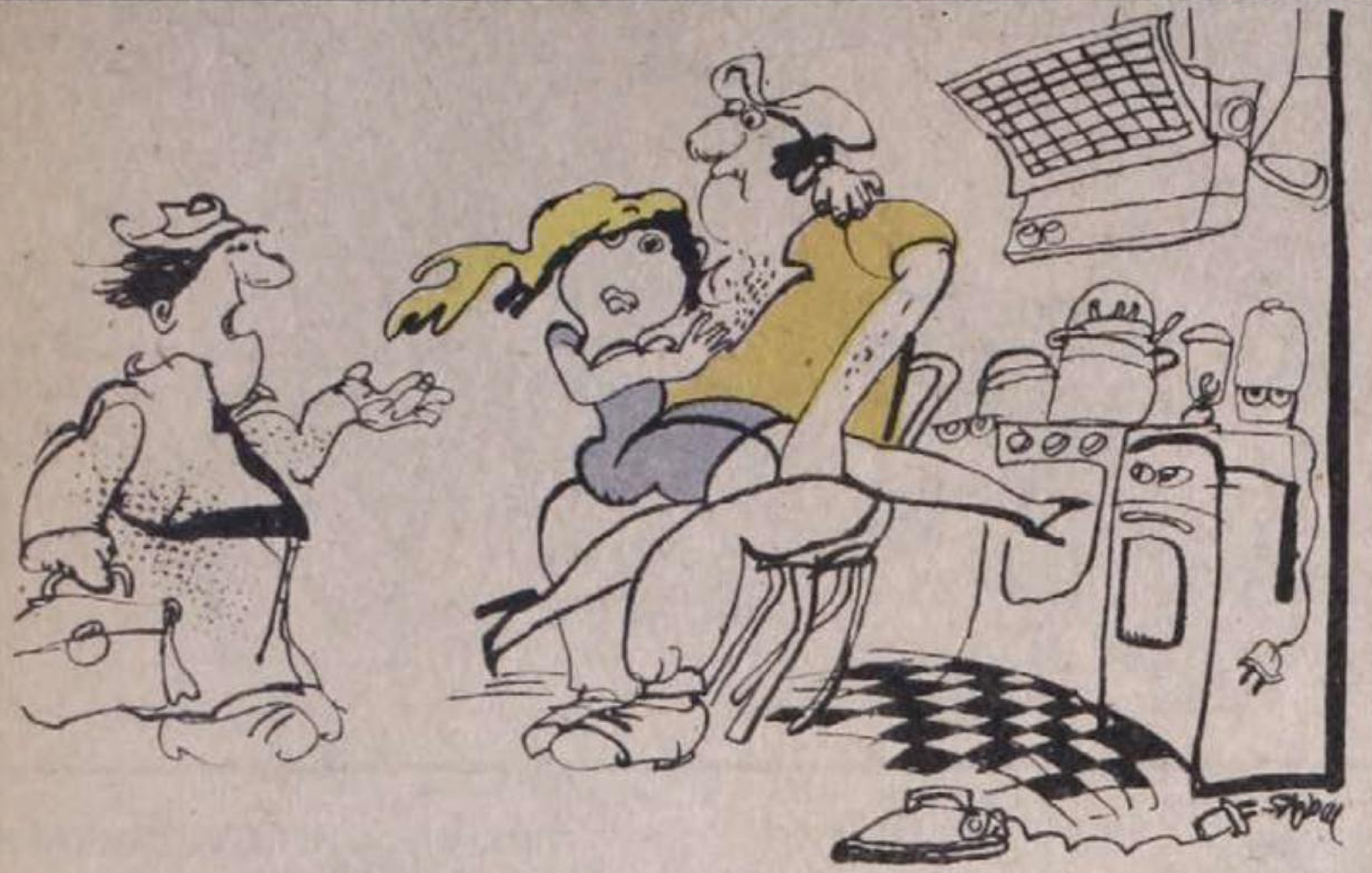
Csodálom a IBUSZ-t és a többi utazási irodát, hogy programjaikba nem iktatták még be a belvárosi koldus megtekintését, pedig érdemes lenne. Először is, ez a koldus egy csodalény, hisz úgy vénlány, hogy fiatalember. Úgy szegény, hogy külön széfje van egy svájci bankban. És úgy tarhál, hogy alig néhány méternyire áll a Fővárosi Tanács épületétől!

Vezda János

MAGYAR VIDEO-JÁTÉK

Más most...

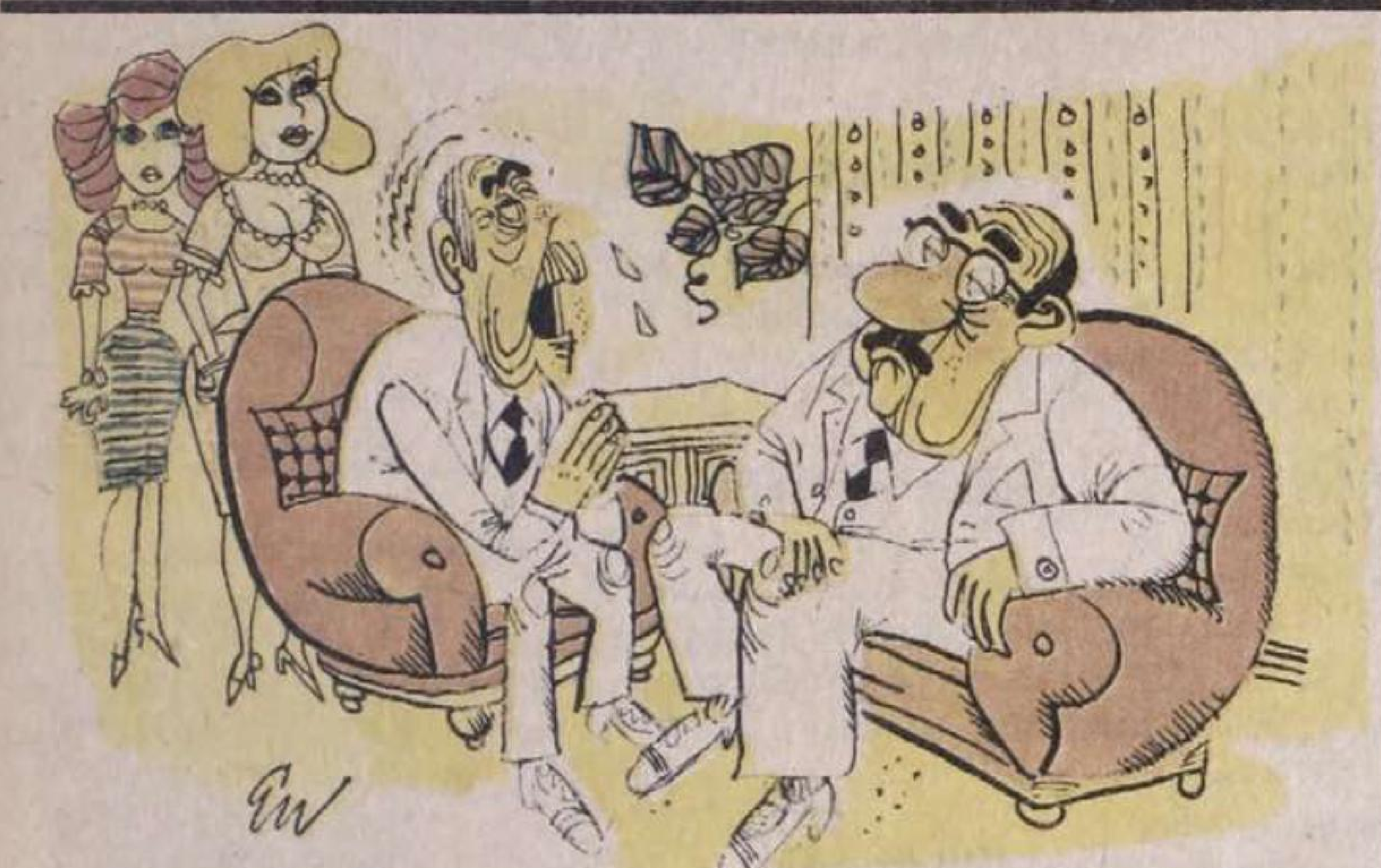

– Ez az átkozott gépesítés az oka, hogy téged mindig más szerelő karjában talállak!

VILMA NÉNI

– Egész Európában fagyos a légkör, de egész Európa a mi jegünkön fog táncolni!

– Nem vagyok vallásos, de hálaimát rebegek, hogy elmúltak az ünnepek!

– Tessék venni egy valódi Rimet Kupát!

Csekkszámla

— Benn voltam az igazgatómnál — mondta régi ismerősöm, Lingerblöd Béla.

— Milyen ügyben?

— Közöltem vele, hogy csekkszámlát nyitottam és várom a felajánlásokat, a befizetéseket. Tudod, kicsi a fizetésem és jól jön egy kis pénz.

— Eredmény?

— Egyelőre semmi. Mert az a gonosz Flancz Zebegény is nyitott egy csekkszámlát, azzal az indokkal, hogy nagy a családja és állandóan emelkednek az árak. Nem akarsz befizetni nekem egy kis pénzt? Megmondom a csekkszámlám számát.

— Ha te is befizetsz az én csekkszámlámra.

— Neked is van?

— Hát persze, hogy van — mondtam. — Nemrégiben hosszú ideig beteg voltam, s most kellene egy kis pénz a felépülésemre.

— Szívesen adnék — felelte Lingerblöd —, de néhány nappal ezelőtt nagyobb összeget fizettem be az elvált feleségem csekkszámlájára. Megadjam a csekkszámla számát? Ha szeretnél segíteni rajtam, a feleségem a legkisebb összeget is szívesen elfogadja.

— Most éppen nincs pénzem, de nemsokára havasi kürt koncertet adok és a gázsiról lemondok a te javadra.

— Nem is tudtam, hogy te játszol havasi kürtön.

— Most tanulok. De egyelőre nincs havasi kürtöm. És pénzem sincs. Van viszont egy csekkszámlám. Ha segíteni akarsz...

— Boldogan. Tudod, hogy rám mindig számíthatsz. A közeljövőben én is koncertet adok...

— Min játszol?

— Csekkszámlán. A beérkezett összeget átutalom a te csekkszámládra.

— És hol lesz a koncert?

— Két lehetőségem van. Vagy a londoni Albert Hallban vagy az én lakásomban, a hallban.

— Próbálj meg mégegyszer beszélni az igazgatóddal.

Lingerblöd Béla felsóhajtott:

— Beszéltem.

— És?

— Azt mondta, nem tehet semmit. A vállalat terjeszkedik, minden fillérre szükség van. Nemrég nyitottunk egy új csekkszámlát a Sóher utcában. A Sóher utcai OTP-ben. És tudod, hogy mennyibe került a Sóher utcai OTP átépítése? Egy vagyonba. Az átépítés előtt csak egy kis fiók volt, most pedig egy modern, hatalmas, csudaszép fiókos szekrény. Ráday Mihály, a városvédő is elégedett vele. Meghagyták ugyanis a század elején született gépírónőt és a régi fiókot, a benne levő korabeli, pénzt igénylő ügyiratokat... Nos, mi az utolsó szavad? Nem tudsz kölcsönadni egy kis pénzt? Fizetésig.

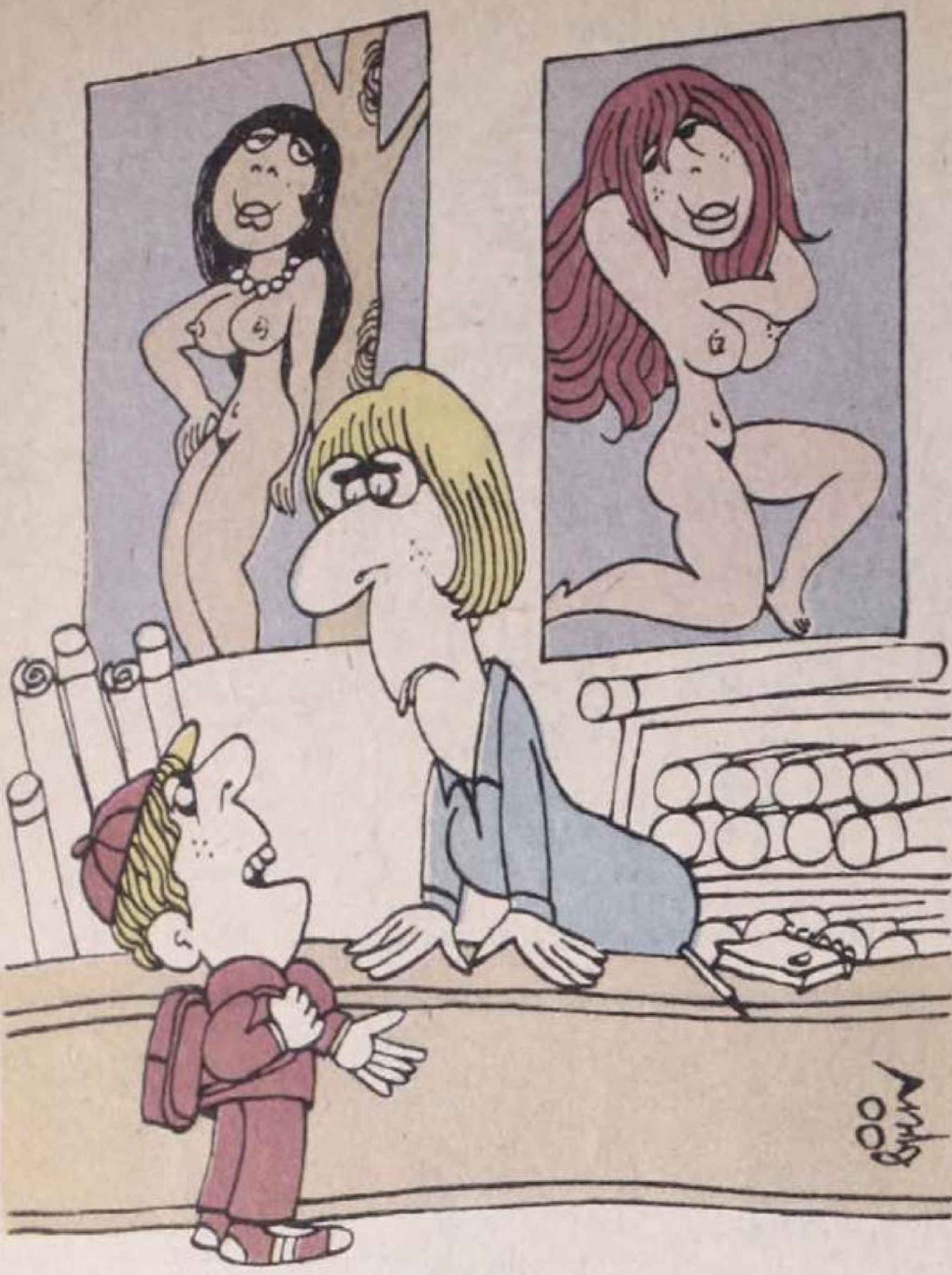
— Sajnos, nem megy. Több nyugati bank csekkszámlát nyitott és vissza kell fizetnünk a kölcsön kapott pénzt.

— Van egy ötletem — mondta Lingerblöd Béla barátom. — Rendezzünk egy rock-koncertet a Nemzeti Bankban és a befolyt összeget felajánljuk a nyugati bankárok felsegélyezésére...

Mikes György

A Merkur közleménye:

AUTÓ EGYELŐRE NINCS — AUTÓSTOPOS IGAZOLVÁNYRA ELŐJEGYZÉST FELVESZÜNK!

– Az apukámnak kérek egy szex-posztert, mert ő szégyell bejönni ilyet vásárolni...

Fekete így szól a feleségéhez:
— Te folyton butaságokat mondasz. Legalább számolnál tízig, mielőtt kinyitod a szádat!
— Rendben van, szívem.
Fél óra múlva az asszony roppant lassan számolni kezd:
— ...hét, nyolc, kilenc, tíz...
A kádból már kicsordult a víz!

MŰKINCSLOPÁS

– Mit csinál, ember? Azonnal gyónja meg...

STÁTUSSZIMBÓLUM

SZILÁNKOK

FURFANG

— A víkendházamat nagyon távoli helyen építettem, úgy meg vagyok kímélve a lusta betörőktől.

GŐG

— Nyugodtan állíthatom, hogy én vagyok a legintelligensebb az analfabéták között.

NŐI DOLGOK

— Hallatlan erő kell ahhoz, hogy Pistával szemben gyengének mutassam magam!

PRÜDÉRIA

A cirkusz negyedik sorában pengevékony szájú, középkorú, hidegtekintetű hölgy ül és maga elé mormolja:

— Felháborító! A gyerekeket is beengedik a cirkuszba, pedig az állatok meztelenül szaladgálnak.

SZAKÍTÁS

— Még egy szerelmes levelet se küldtél soha, amit most összetéphetnék!

DICSEKVÉS

— Én álszemérmesből szemérmessé küzdöttem fel magam.

NEHÉZ VENDÉG

— Meggondoltam magam. Ezt a két kemény tojást vigye vissza, és csináljon belőle lágy tojást.

BÚCSÚBAN

— A mai fiatalokat sajnos nem érdekli a szív — mondta rosszkedvűen a mézeskalácsos.

ÉJFÉL UTÁN

— Ön miért túráztatja éjfél után hangosan az autója motorját?

— Szeretem, ha a környéken mindenki tudja, hogy autóm van.

ÉJJEL A KÜLVÁROSBAN

— Felváltaná ezt a százast két ötszázasra?

ILYEN IS VAN

— Megvárom, míg a csecsemőm nagykorú lesz. Addig álljon meg a saját lábán.

FÖLD

Brahovácz meséli:

— Tudósok szerint ötvenezer év múlva kihűl a Föld. Én mindenesetre vettem egy új télikabátot, hogy ne fázzak.

TÍPUS

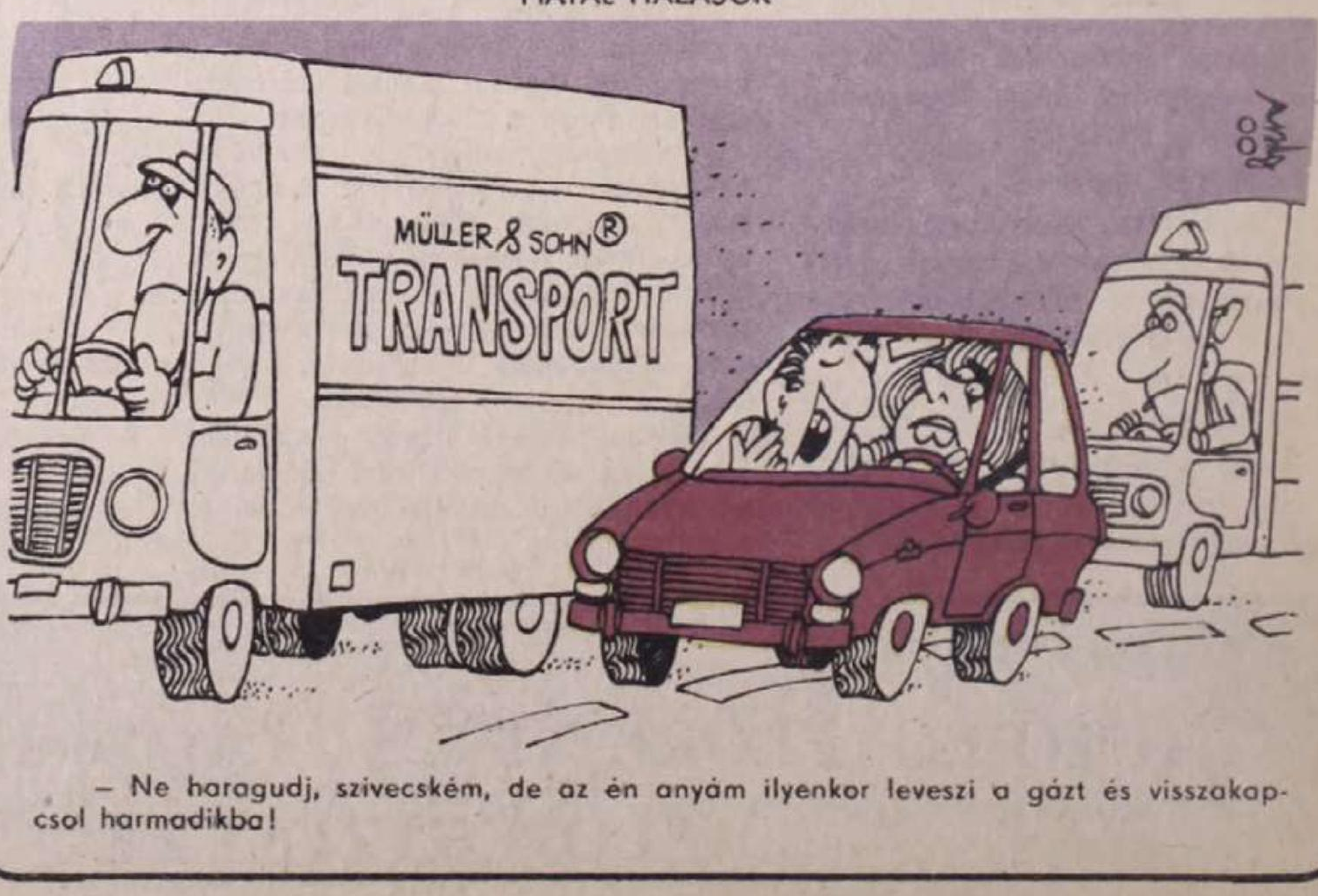
— Ha jó kedvem van, Béla mindig eszembe juttatja mi az, amiért sírnom kellene.

ISKOLA

— Kijártam az élet iskoláját. De jó lenne ismétlésre bukni!

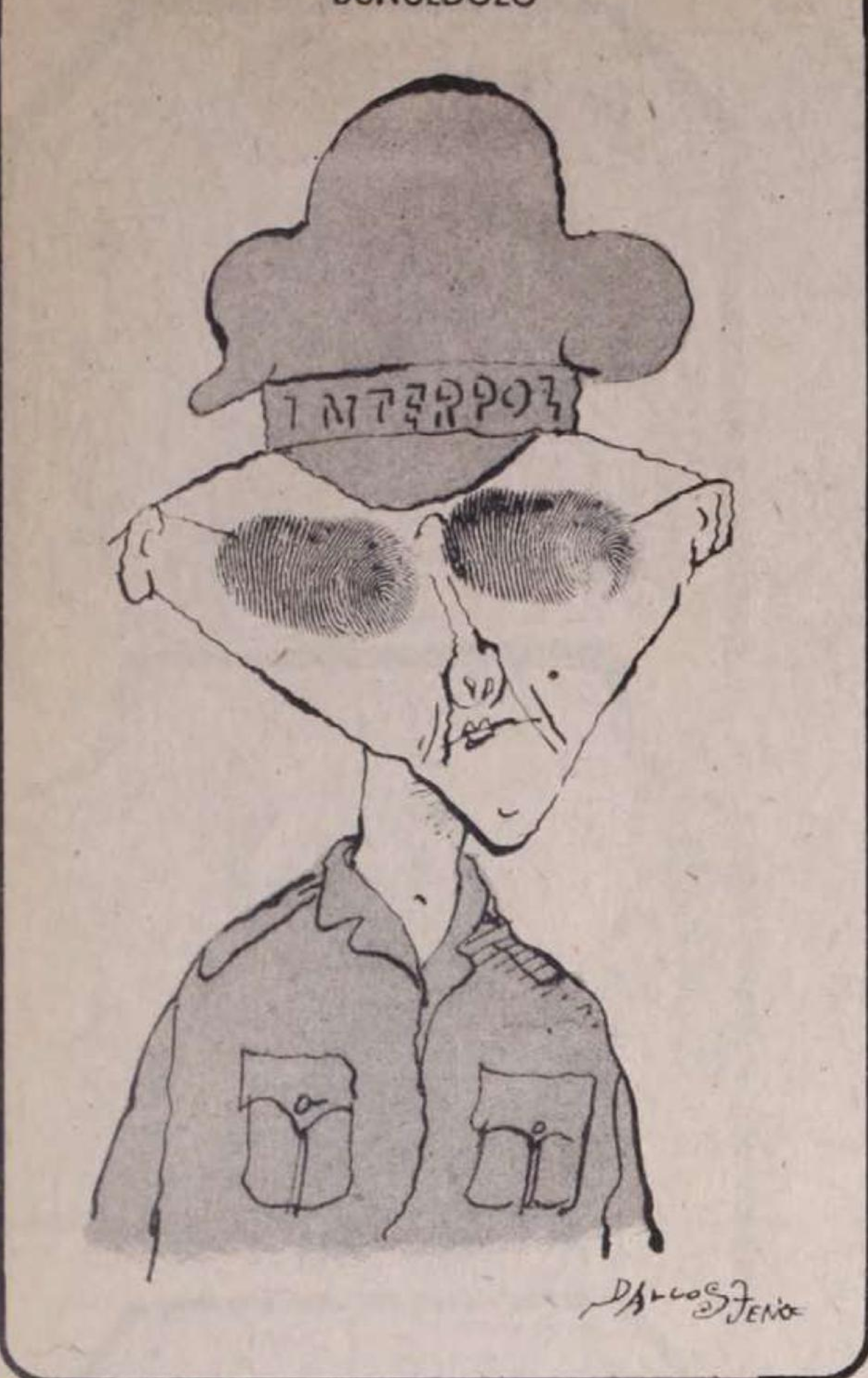
Galambos Szilveszter

FIATAL HÁZASOK

– Ne haragudj, szívecském, de az én anyám ilyenkor leveszi a gázt és visszakapcsol harmadikba!

BŰNÜLDÖZŐ

MEFISZTO '84

– Dezső! Mit sutyorogsz te még mindig itt az én első férjemmel?

KIRÁLY MELLÉKÁLLÁSBAN

Hol volt, hol nem volt, lehet, hogy a fele sem igaz, de volt egyszer egy király, akit úgy hívtak, hogy Jajnekem Miska. Ezt a nevet a felesége ragasztotta rá, amikor egyszer a hónap közepén kiapadt a királyi kassza, s a királyné így kiáltott fel: Jajnekem, Miska!

Ez a Jajnekem nevű király pedig mindennap rendszeresen bejárt a munkahelyére, a királyképző mellett elvégezte az udvari bolondiskolát is, de hiába, a húsz éve érvényes bérkategória szerint a nehezebb gazdasági helyzetben sem tudott többet hazavinni, mint ami elfogyott. Hasztalan gürizett, mint három király együttvéve.

Sírt is ez a Jajnekem úton-útfélen, sőt még a piacon is sírt, ahova a felesége elküldte két kiló krumpliért. Ott találkozott a kisegérrel, aki így szólt a királyhoz:

— Jajnekem Miska! Adj egy krumplit, nem bánod meg!

A cincogásnak a király nem tudott ellenállni, s odaadta a kisegérnek a legszebb krumpliját. Az egérke erre megnyalta a bajuszát, és elrohant a mesésen gazdag termelőszövetkezet fővárosi ágazatának vezetőjéhez, aki úgy szerette, mintha a saját egere lenne.

Nem is telt bele egy napnyugta, s a mesésen gazdag termelőszövetkezet fővárosi ágazatának vezetője elküldte a királyért nyolclovas hintóját. Amikor a király a vezető elé állt, ő így szólt hozzá:

— Mennyi a maga pénze, Jajnekem?

— Alig kilencezer — hajolt meg udvariasan a király.

— Akkor én alkalmazom mellékállásban főfalhúzónak nálunk — mondta az ágazatvezető. — Kap havi tizenötöt, itt írja alá!

— Köszönöm szépen! — akarta megcsókolni jótevője kezét a király. — De mit kell csinálnom?

— Azt még én se tudom — nézett a messzeségbe az ágazatvezető. — Vállalja?

— Vállalom — mondta bocsánatkérően a király. — Nehéz helyzetben minden pénz jól jön!

Aztán telt-múlt az idő, a király folytatta szokásos tevékenységét a palotában. Reggel belenézett az ország ügyeibe, délelőtt aláírta a halálos ítéleteket, délben elnökölt a királyi tanácsban, majd ebéd után sietett a mellékállásba főfalhúzni.

A királyi munka és a főfalhúzás jól megfért egymás mellett. A csúnya királyleány, Jajnekem Rozália pediglen egyből kapós lett a távolról érkezett királyfiak között, mert elterjedt a hír, hogy a papa mennyit keres mellékesen. Csupán egyszer történt egy kis baj, amikor a hétfejű sárkány éppen ebéd után tett váratlan látogatást a királyi palotában, s nem lelt ott mást, mint a kézimunkázó királynét.

— Jajnekem Miska! — sikított fel ekkor a király felesége, de nem lett belőle nagyobb baja, mivel a hétfejű sárkány magával vitte a kézimunkával együtt.

Midőn értesült erről a király, a főfalhúzás közben, csak legyintett, s ennyit mondott:

— Egye fene a királynét! Nehéz helyzetben minden pénz jól jön!

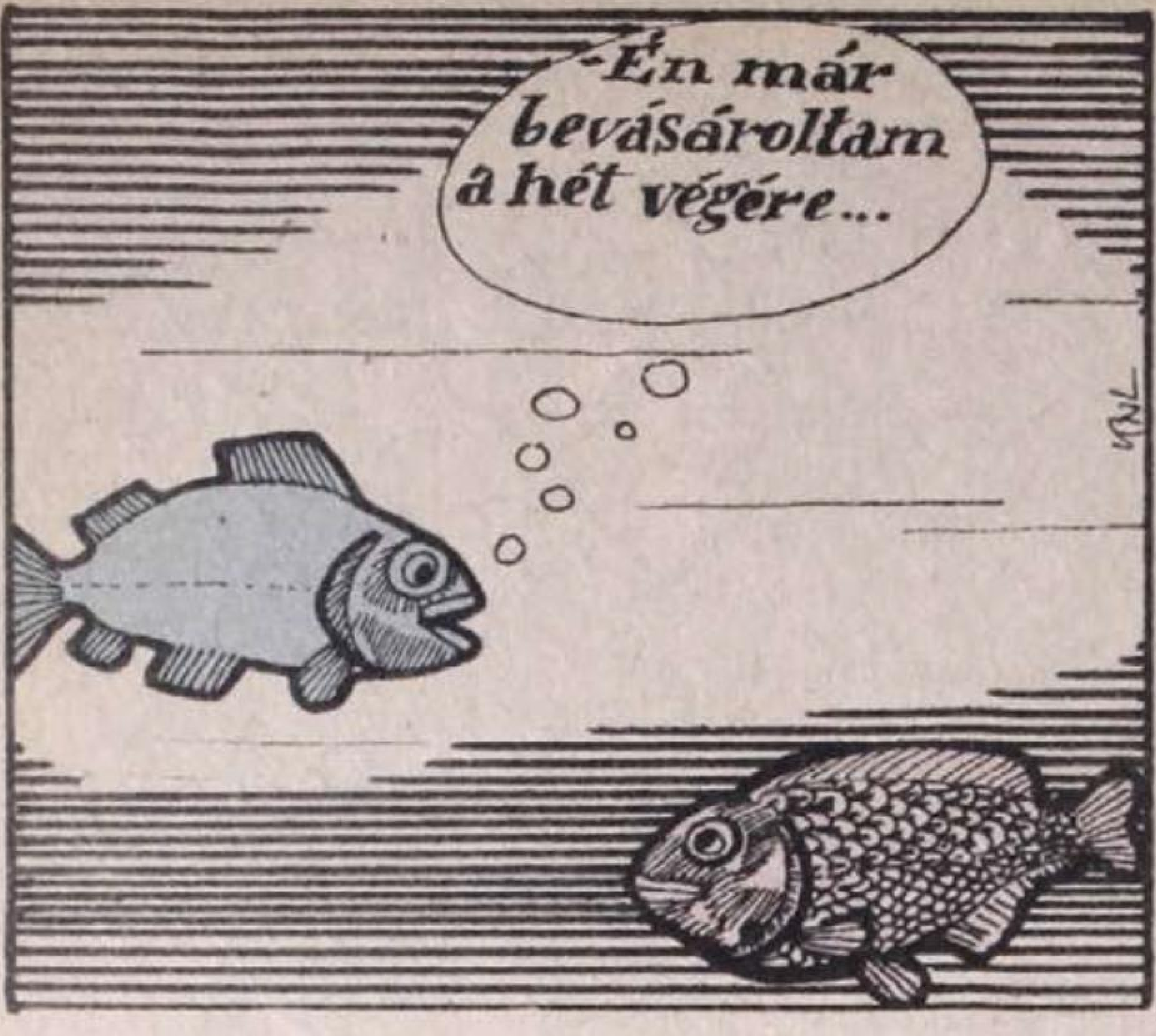
Így a lexikonba is úgy került be Jajnekem Miska, hogy a királysága alatt sokat tett, ám még többet keresett, amikor nem volt ott.

Itt a mese vége. Lehet, hogy a fele sem igaz, nehéz gazdasági körülmények között akkor is szép.

Tormai László

Temesvári Andrea 200 000 dollárt teniszezett össze tavaly

EXPORTÁLJUNK FONÁKRÖPTÉT!

VALAHOL NYUGAT-NÉMETORSZÁGBAN

ÚGY, AHOGY SE

Most majd megtudjuk,
hogy nem egészen
úgy van, ahogy van,
hanem valahogy másképp,
csak még az se egészen
van úgy, ahogy nincsen,
mert mindehhez idő kell,
nem lehet egyik
napról a másikra
felrázni a méla
gatyájukkal totyogókat,
nem szólva
a begyepesült fejűekről,
s a tokosakról,
akik megrögzött maradisággal
mondják a magukét,
miszerint is minden
úgy van, ahogy van,
s a szemellenzőjüket
fülükre húzva
nem látják meg,
vagy nem akarják
meglátni,
hogy nem egészen
úgy van, ahogy van,
hanem valahogy másképp,
egész pontosan úgy,
ahogy nincsen,
csak még az se egészen
nincs úgy,
ahogyan van,
(lásd fentebb,
az objektív akadályok
felsorolását)
no, de az biztos,
hogy holnapra
vagy holnaputánra
úgy lesz, ahogyan lesz,
csak nem egészen,
mert ha ma
nincs úgy, ahogyan van,
akkor hogy lehetne
egyik
napról vagy hétről a másikra
úgy,
ahogyan lesz majd?

Györe Imre

ÚTKERESŐ SZÍNHÁZ

VISSZAVÁLTÁS

— Egy cent rum és még áruskála — hallatszott be a folyosóról a sebtiben összeeszkábált reklámszöveg, s innen már csak egy ugrás volt kitalálni, hogy Csámcsogi néni, az emeletek közötti információáramlás bajnoka riogatja az új esztendő első napjaiban a Nagypofon utcai bérház lakóit. Ha nagy ritkán, időleges akadályoztatásom miatt nem tudtam részt venni a lakógyűlésen, hála Csámcsogi néninek, mindenről még időben tudomást szereztem.

— Minden ajándékot visszaváltanak! — üvöltötte a sokat megélt lakótárs.

Az esztendő első napjait taposstuk, az ünnepek fáradalmait már úgy-ahogy kipihentem, de még hátra volt az Árhivatal szokásos év eleji közleménye.

— Őrizzük meg a blokkot, úgy egyszerűbb visszaváltani! — magyarázta nagy garral valamelyik áldozatának Csámcsogi Abaújné Született Spacc Kisztihand Delikátesz. Egy perccel később halk kaparászás hallatszott az előszobaajtó irányából, ezúttal én sem menekülhettem jogos indulatai elől.

— Visszaváltják a karácsonyi ajándékokat! — tornyozódott befelé a lakásba Csámcsogi néni. Aerobik mintázatú érmelegítőjéből gyűrött újságpapírt ráncigált elő és az orrom alá tolta.

— Itt írják!

Válaszolni próbáltam, de megelőzött.

— Itt vannak például dr. Anorákék a második emeletről! — mondta és ujjával a gang felé bökött. — A feleség a férjének elektromos, félautomata hidegzuhanyt vett az egyik áruházban, de annak nem volt jó, mert két számmal nagyobbra lett volna szüksége. A középső Anorák lány, Dezuncináta viszont a Fenyő Mikiék új lemezét kapta meg, kisfiával, Dácival súlyosbítva, ám neki akkor már harmadik napja a Morbid nővérek új albumára fájt a foga.

— Ezek valóban igen érdekes és fontos dolgok — bíztattam Csámcsogi nénit. — Van még valami?

Szúrósan nézett rám, de azért folytatta.

— Persze, említhetném Országos Győzőnéék esetét is, már csak azért is, mert itt laknak a félemeleten.

— Tessék csak említeni!

Csámcsogi Abaújné akkorát legyintett, amekkorával tavaly még a tévében is felléphetett volna.

„Vajon az idén elég lesz-e ekkora legyintés?" — futott át az agyamon a gondolat.

— Országosné például hócsizmával lepte meg a vejét — mondta beszélgetőtársam. — Az meg, miután megszimatolta, honnan fúj a szél, kifundálta, hogy laskagombát vesz az anyósának.

— Ez még az Anorákék eseténél is érdekesebb — mondtam.

— Hát még ha tudná, hogy Országosné veje az új év első napjaiban indult négyéves afrikai kiküldetésbe!

Megvallom, ezt nem tudtam. Csámcsogi néni nagyot sóhajtott: talán az ellopott képek sorsa nyomasztotta a törvénytisztelő állampolgárt, esetleg azon bánkódott, hogy mégsem nálunk futják a Forma—I-et?

— Mindent visszaváltanak? — kérdeztem. — Mert van néhány üres üvegem, azokat már hónapok óta sehol nem akarják visszaváltani...

— Ne tessék már évődni, ez komoly! — intett a mértékre a tapasztalt nyugdíjas. — Még jó, hogy nem pénzt akar váltani...

Egyik lábáról a másikra állt, ez nála határozottan a búcsúzás jele volt. Keze már a kilincset lapogatta, amikor még egyszer megszólalt.

— Tudja, mit szeretnék még megélni? — kérdezte.

— A Marx téri Skála megnyitását — próbáltam jókedvre deríteni. — Vagy hogy a magyar labdarúgást hozzáértő emberek irányítsák...

— Nem vagyok én holmi álmodozó — jegyezte meg némi éllel Csámcsogi néni. — De tudja, egy csomó európai ország lakosai közép-hatótávolságú rakétát kaptak karácsonyra. Egyszer már arról szeretnék olvasni, hogy akinek nem kell a rakéta, mert más ajándékot várt, az visszaválthesse, esetleg levásárolhassa az árát!

Föld S. Péter

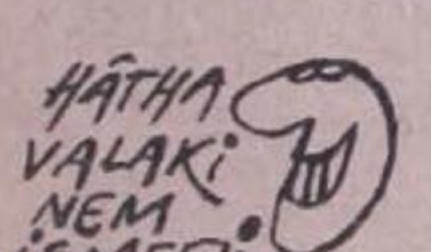

– Téved, asszonyom, a szexológus egy emelettel feljebb lakik...

ÖNELLÁTÓ IRÓ

– Én szerkesztettem ezt a gépet, ha nem jó, legalább magam is bezúzhatom!

— De hiszen ez a papagáj egy szót se szól! — háborodik fel a vevő, aki beszélő papagájt akar vásárolni.

— Ön téved, kedves uram! Bosszúból hallgat, amiért ilyen olcsón akarom eladni!

– És még a parkettámat is összesároztak...

Ha kedd, akkor Wagner

HA WAGNER, AKKOR INKÁBB ZSIGA...

BAKI BAKI HÁTÁN

Egyik irodalmi lapunk publicistája szerint „*Tacitus az ilyen emberek*" (mármint a megbecsülendők) „*elseje közé tartozik*".

Tartozni lehet. Akár elsejéig is. De elseje *közé* aligha.

●

Egy kitűnő amerikai író magyarra fordított novelláskötetében olvasom: „a kiadó lakásokat egy *igazi zsindely* hirdeti, amely vasláncon lóg, és romantikusan csikorog a szélben".

Tehát, ha jól értem, a tető fedésére szolgáló lemezről, amelyet eddig botor fővel zsindelynek néztünk (rádásul — mi tagadás — az igazinak), időközben kiderült, hogy csupán hitvány utánzat. Az igazi zsindely nem föd semmit, ezzel szemben vasláncon lóg és lakásokat hirdet, mialatt romantikusan csikorog. Akárcsak egy cégér.

Ennek megfelelően javaslom régi, divatjamúlt közmondásunk modernizálását: „*A jó bornak nem kell zsindely.*"

●

Egy balettkritikából: „*Demokratizálódott ebben a Boleróban a vágyra-ítéltség.*"

Azannya! Hogy mi minden nem demokratizálódik mostanában! Sokszor, sajnos, a stílus helyett.

●

A tévé év végi sportösszefoglalójában másodszor is alkalmam volt fölszisszenni az irigységtől, újra meghallván a riporter egyik mondatát: „*A spanyolok többször nem tudták átlépni a saját árnyékukat.*"

Igen, eszerint már először sem a fülem káprázott. Mit mondjak, esz a penész, hogy a spanyoloknak csak többször nem sikerült átlépni a tulajdon árnyékukat, nekem ez eddig ugyanis egyszer sem ment, amilyen élhetetlen egy alak vagyok. Na mindegy, a jó példa buzdít. Majd gyakorolok.

●

Nézem a Kemény Zsigmond regényéből készült tévéfilmet, az „Özvegy és leánya" című remekművet. Hát, mint egy álom.

Hogy olyan jó? Frászt, feleim. Frászt. De mintha csak álmodnék. Hogyan kerül Rákóczi György idejében villámhárító a házak tetejére? Erdélyben megelőzték Franklint? Mit, Franklint! Hisz lám, van ott tévéantenna is! Itten, kérem, mi magyarok szemmel láthatóan élen járunk. *Tetőélen.* Hiszen itt még zsebkomputerek is lapulhatnak a fiókok mélyén!

A Nagy Fejedelem személyét is fölöttébb anakronisztikus (századunkbeli) zene kíséri. A fejedelem rangjához illő. Eredeti címe szerint: *Mylord.*

Egészen paff vagyok. Majd hogy azt nem mondtam: *piaf.*

●

Egy tréfás cikkben valamelyik külföldre sodródott és ott halálra ítélt honfitársunkról olvasok. Az illető azt kéri — a humoreszk szerzője szerint —, hogy a siralomházban még „játsszák el neki Az Onedin családot, szinkronizálva. Persze, érti ő a hadovát *amerikaiul* is, de hát a magyart mégiscsak az édesanyjától kapta örökül".

Szerény megjegyzésem: ahhoz, hogy féllábbal már néhai ex-honfitársunk „amerikaiul" érthesse az Onedin-„hadovát", úgyszintén szinkronizálni kéne a filmet. *Angolból.*

●

Sporttárgyú napihír: „Az Internazionale vezetősége 30 ezer dollár jutalmat ajánlott föl *annak, aki a rendőrséget az UEFA Kupa mérkőzésen megsebesített osztrák fiatalember nyomára vezeti.*" A továbbiakból megtudjuk, hogy az ifjú osztrák szurkoló „*a mérkőzés óta életveszélyes állapotban fekszik a kórházban*".

Ez úton tudatom az Inter vezetőségével, hogy képes vagyok a megsebesült fiatalember nyomára vezetni. Az illető a mérkőzés óta kórházban van, ott keressék. Nekem pedig máris küldhetik a 30 ezer dollárt.

●

Kérdik a tévében a Triál illetékes képviselőjét, kicserélik-e a hiányos LEGO-készleteket. A válasz: igen, ha a készlet *originál csomagolásban* találtatott.

A tévékommentátort a válasz megnyugtatta. Engem nem.

Tudniillik, amíg egy LEGO-készlet originál csomagolásban van, addig, ugyi, lehetetlen megállapítanom, hogy hiányos-e. Ha viszont látom, hogy hiányos, ez okszerűen azt jelenti, hogy előzőleg felbontottam. Mely esetben többé nem beszélhetünk originál csomagolásról.

Magyarán: a hiányos LEGO-készleteket mindaddig kicserélik, amíg a vásárló nem tudja, vajon hiányos-e, amit vett, vagy nem. Ha már megbizonyosodott róla, hogy hiányos, cserére — fájdalom — nincs mód.

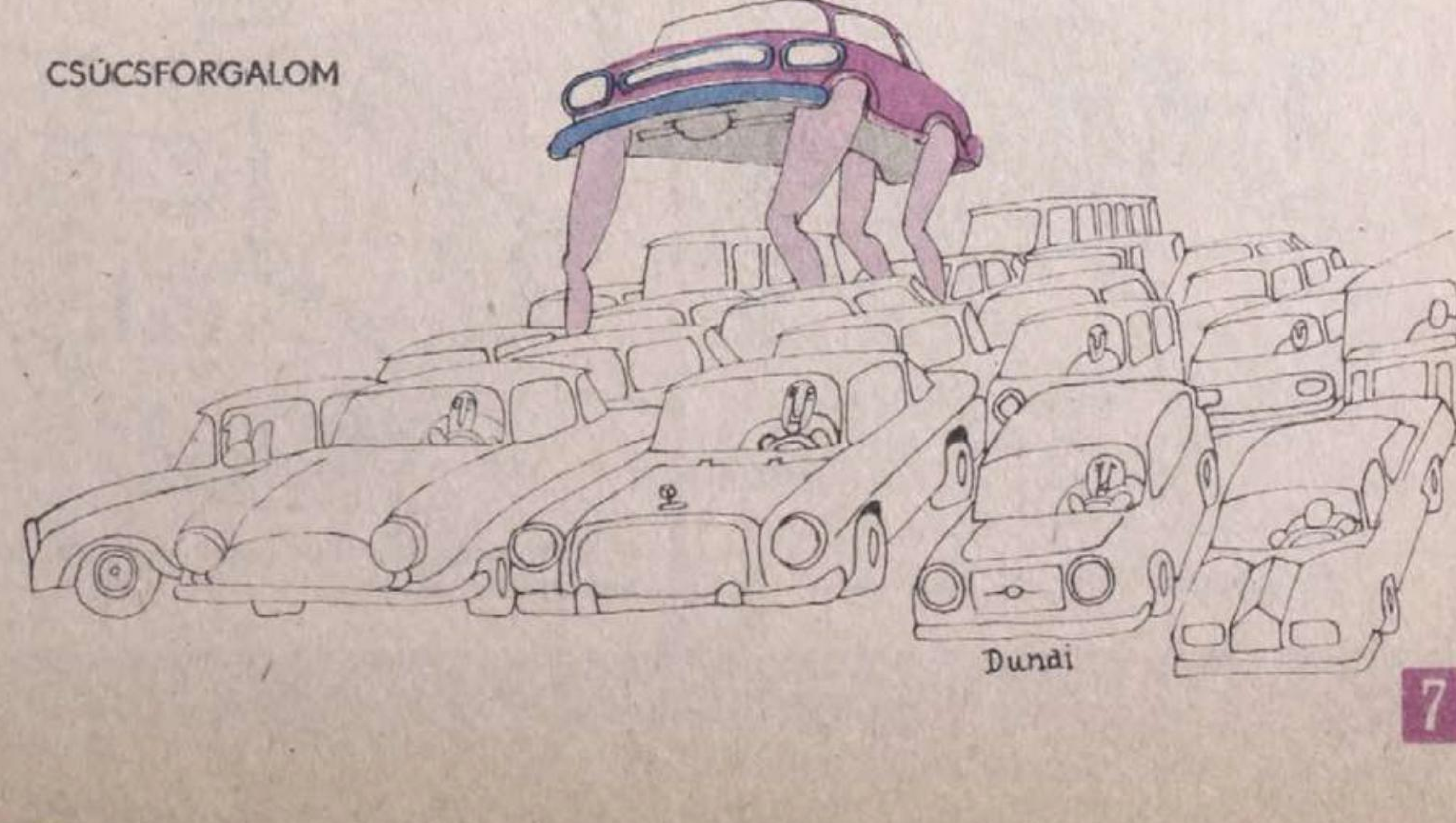
Most tessék megnyugodni.

●

„*Schneewinchen*"-variációkról olvasok egy irodalmi lapban. Kiderül: Hófehérkéről szólott volna a példázat. Hófehérke azonban nem Schneewinchen németül, hanem Schnee*wittchen.* Aminthogy magyarul meg Hófehérke, és nem Lótehénke.

Timár György

CSÚCSFORGALOM

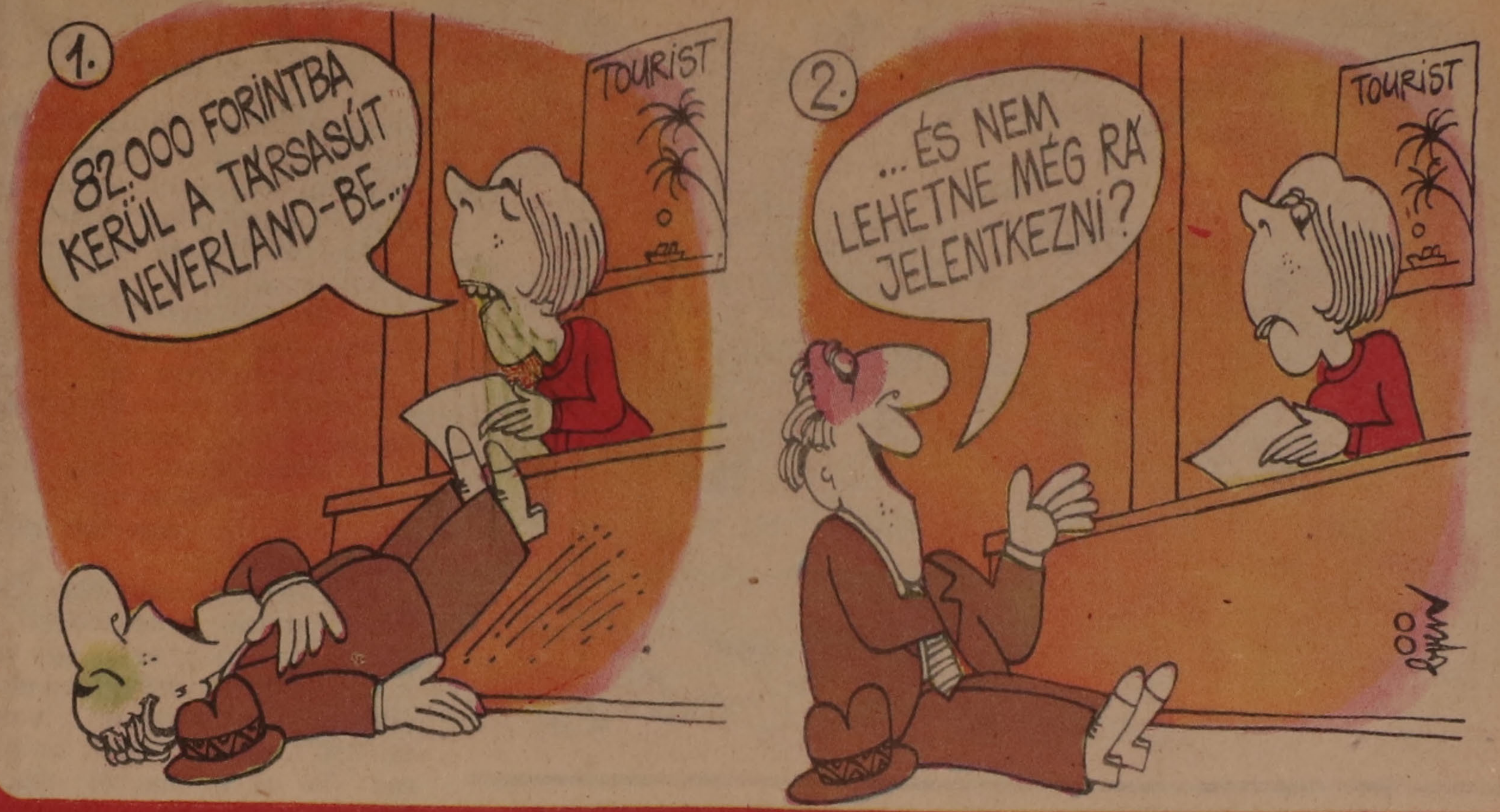

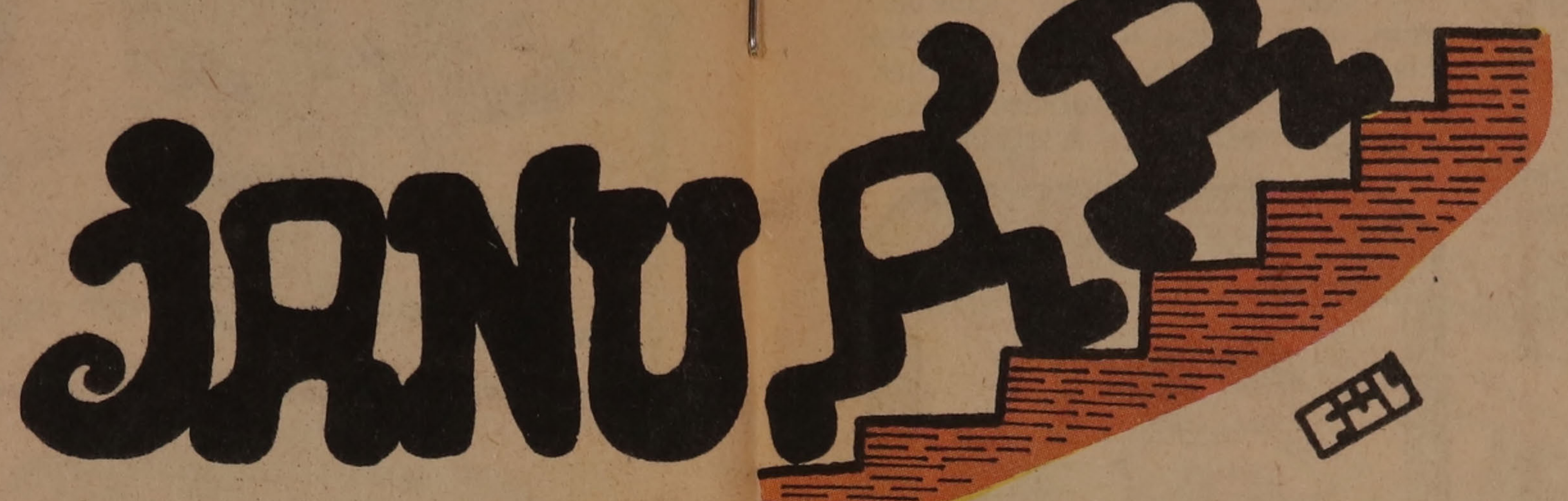
– Most képzelje el, professzor úr, azok mit szólnak, akik nem tanítanak politikai gazdaságtant!

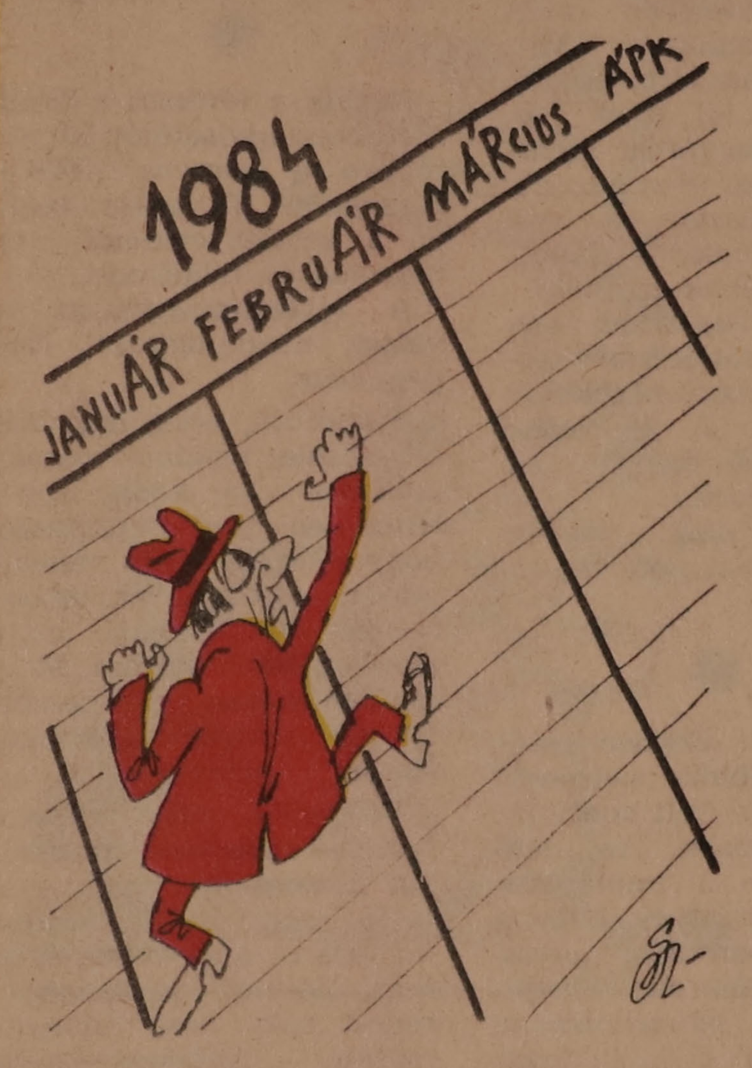

– Gyorsan mondjon mindenki egy számot, a főnök most csinálja az árkalkulációt.

MEGLEPŐ FORDULAT

– Tisztára meg vagy húzatva, Tibor! Tudod milyen drága a bútor!

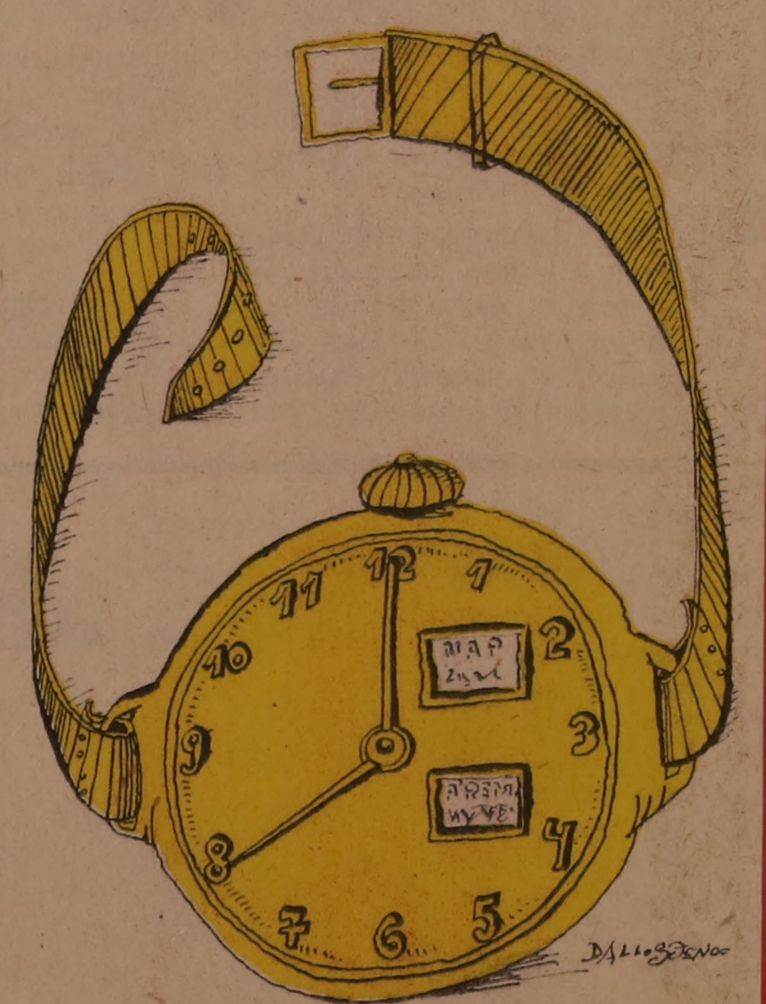

Már a közgazdászok is kénytelenek másodállást vállalni!

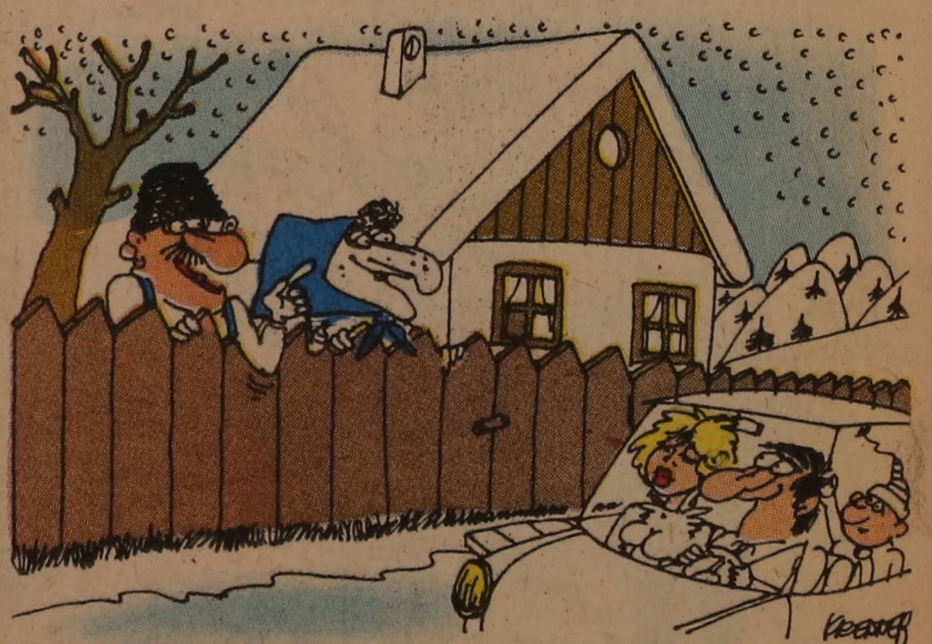
– Egyelőre csak erre volt pénzünk...

SZUPERÓRA

– A napot, az időt és az áremelkedést is mutatja...

VÁLTOZÓ ÁRAK, VÁLTOZÓ IDŐK

– Ugye megmondtam anyjuk, hogy idén már lejönnek a gyerekek a disznóölésre...

– Könnyű ezeknek a Kovácséknak. Telik nekik a menyasszonytáncból...

Az új év első jellemzője, hogy a gazdasági szemlélet már a köznyelvbe is utat talált, sőt; szavaink hanglejtését is megváltoztatta. Édes anyanyelvünkben mint tudjuk vagy ezer esztendeje a szavak első szótagjára tesszük a hangsúlyt. Újabban ez a hangsúly egyes szavakban a szó utolsó tagjára kerül. Mint például: janu*ár*, febru*ár*... Ettől a váltástól beszédünk ereszkedő jellegűből emelkedő jellegűvé válik. Vagyis a hónap végén az ár mindig emelkedik.

Ékes-édes anyanyelvünk máris számos hasonlatot, metafórát, sőt, parabólát talált az ármozgások bizonyos irányának körülírására, sőt, érzékeltetésére.

A kies Józsefváros virághímes lankáin hallottuk például azt a kifejezést, hogy a modern ártendencia olyan, mint egy lavina rükvercben. Egyre feljebb és feljebb zúdul s mindent összetör maga mögött.

Az ősi Franzstadt virányain éppen ellenkezőleg a Bermuda háromszöghöz hasonlítják az árrendszert. Merthogy pénz onnan még nem tért vissza.

Persze ez ilyen formában nem igaz, s csupán a délibábos nyelvi invenció túlzása. Tudniillik még a karácsonyi hajrá után is találtam a zsebemben egy gyűrött húszast. Létének egyetlen magyarázata az lehet, hogy igenis visszatért. Az viszont kétségtelen, hogy abban ismeretlen és kellőképpen még fel nem derített tartományban rémes dolgokat láthatott, mert a hátulján Dózsát azóta se láttam mosolyogni.

Jellemző, hogy a Nagy Magyar Körúton már galád pesti vicc is született a helyzet jellemzésére. Ez a vicc a folklór igazi gyöngyszeme, mert én találtam ki.

Szóval, hogy mi a különbség a repülőgép és egy új ár között?

Nagyon egyszerű: a gépet sosem hagyják fenn, az árat viszont sosem szállítják le. Bruhaha...

Legfőbb ideje, hogy e tendenciák mintájára megalkossuk más művek kritikai változatát is. Például az ismert kórusművet:

„Tavaszi szél frissen áraz
Brigádom, brigádom
Szem nem marad itten száraz
Brigádom, brihigádom...”

Született mazochista létemre néha verseket is olvasok. Legutóbb már egyenesen fel kellett horkannom. Edgar Allan Poe csodálatos költeményében ugyanis ez a sor ütötte meg öreg szemeimet:

„...mondd, mily néven tisztel ott lenn a plutói mély vad ár?”

Az ügy merőben korszerűtlen. Mert nálunk egy ár sosem mély, hanem inkább egyre magasabb. Egyből megalkottam hát a részlet korszerű módozatát:

„...monddsza, mikor csökken végre a kegyetlen magas ár?

S szólt a Holló »Sohamár!«”

Az új irányzat felhívta a figyelmet arra, hogy az „ár” szó néhány elbitangolt jelentése kezd visszatérni az ősi, az igazi mondanivalóhoz.

Ár — mondtuk például és rohanó víztömegre gondoltunk. Most már tudjuk, hogy ez sem idegen gazdasági életünktől. Mert ugyebár senki sem léphet kétszer ugyanabba a szupermarketba, mert másodszorra rég elfogyott a pénze.

Ár — mondtuk továbbá és a suszter hegyes bökőjét értettük alatta. Ma már egyes árak puszta láttán is bökő fájdalmakat érzünk, s a bukszánk az új áraktól tisztára úgy tesz, mintha körös-körül kilyuggatták volna a bőrét.

Ár-verés. Ez ma már nem versenytárgyalást, licitációt jelent. Inkább modern vajákosságot, a szemmelverés korszerű változatát.

Ár-kád. Drágul a fürdőszoba-berendezés is.

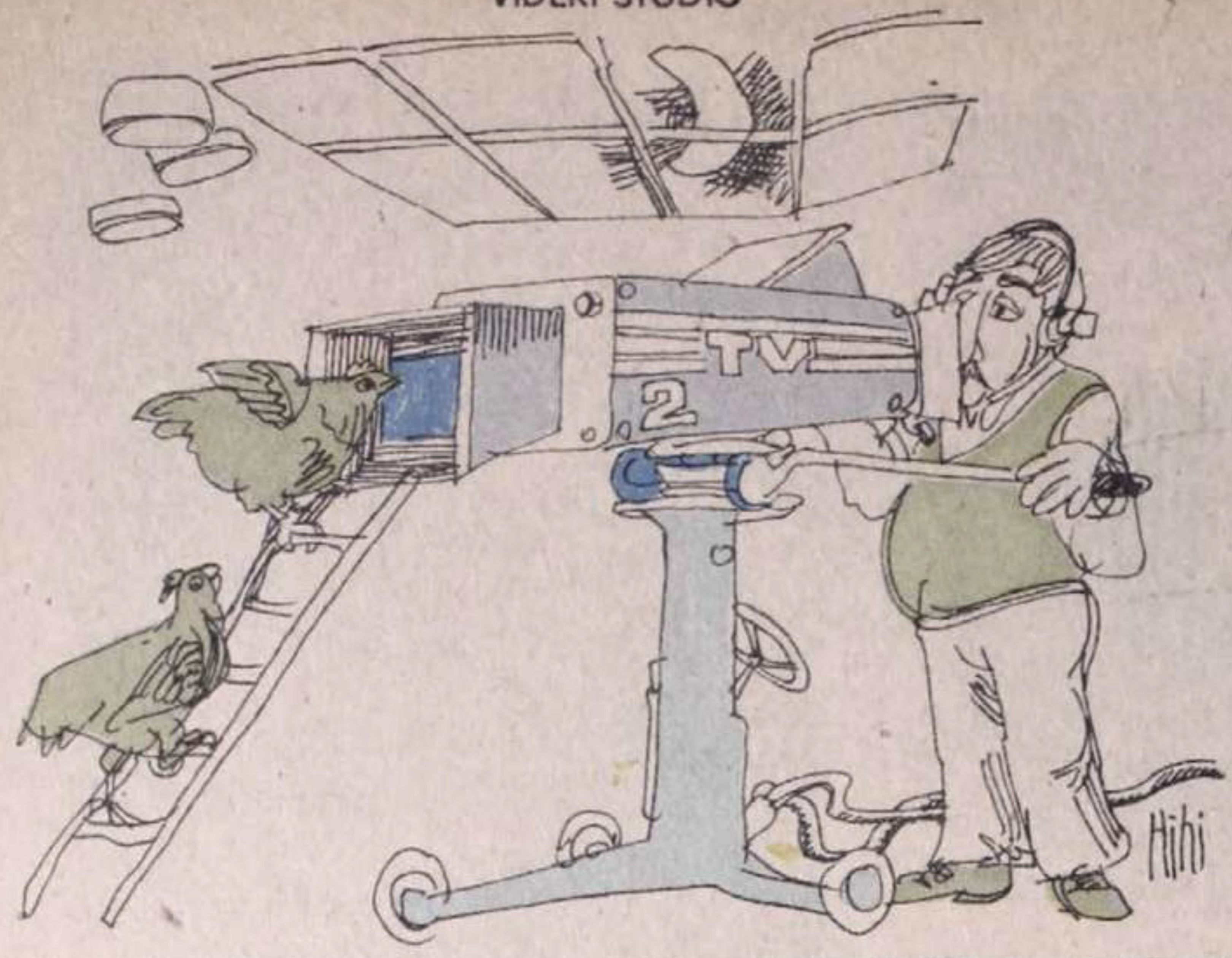
Ár-nyalat. Az új intézkedések elvtelen dicsőítése. „Nagyon szép volt, Csikós-Nagy elvtárs. Legfőbb ideje volt, Csikós-Nagy elvtárs. Hálás szívvel köszönjük, Csikós-Nagy elvtárs.”

Gazdasági helyzetünkre jellemző, hogy a következő és egyébként logikus intézkedésekre még köznyelvileg is hónapokat kell várnunk.

Mert hát uramisten... mikor lesz még szeptem-*bér*, októ-*bér*, novem-*bér*...

Peterdi Pál

VIDÉKI STÚDIÓ

– Azért járok most én is villamossal, mert az autónkban nem látja senki az új ékszereimet!

– Írja, kisasszony . . .

IRODALMI PIAC

Nézelődöm a Bosnyák téri piacon, mit vegyek hétvégére, hát egyszercsak mi nem ötlik a szemembe. Felirat az egyik stand felett:

Az Írószövetség helyi csoportjának árusítóhelye.

A kirakott gyönyörű áruhalom tetejébe szúrva pedig ez a tábla áll: Az itt vásárolt téli almaszükségletét ma du. 4—5 között Batul Jonathán költő dedikálja.

A tagbaszakadt eladó a szemével nyájasan közelebb invitál, miközben gyöngéden fényesre törülget egy mosolygó jonatánt.

— Látom uraságodon a bensőséges irodalmi érdeklődést. Ha vesz tőlünk jutányos áron egy mázsa almát, nemcsak hogy megkapja ráadásnak dedikálva az illusztris poéta első verses kötetét, amelynek címe: Te is a piacról élsz, haver?, hanem ezenkívül a költő saját kezűleg házhoz is viszi önnek a szállítmányt.

— Minő nemes lelkületre vall — mondom elálmélkodva —, hogy így felkarolják a Bosnyákon a költészetet.

— Oh, amióta itt járt köztünk az a híres szociográfus-író elvtárs, roppant gyümölcsöző a kapcsolatunk az irodalmi élettel.

— Melyik íróról beszél?

— Hogyhogy melyikről? Hát amelyik a piac című, nagy feltűnést keltő tévéfilmet írta. Oda épült be ni, azok közé a szép káposztafejek, retekcsomók és répakupacok közé. Rakodómunkásnak álcázva magát. Igen belevaló melós volt.

— Csodálom, hogy dicséri, hiszen abban a tévéfilmben alaposan lerántotta a leplet az itt garázdálkodó zöldségmaffiáról.

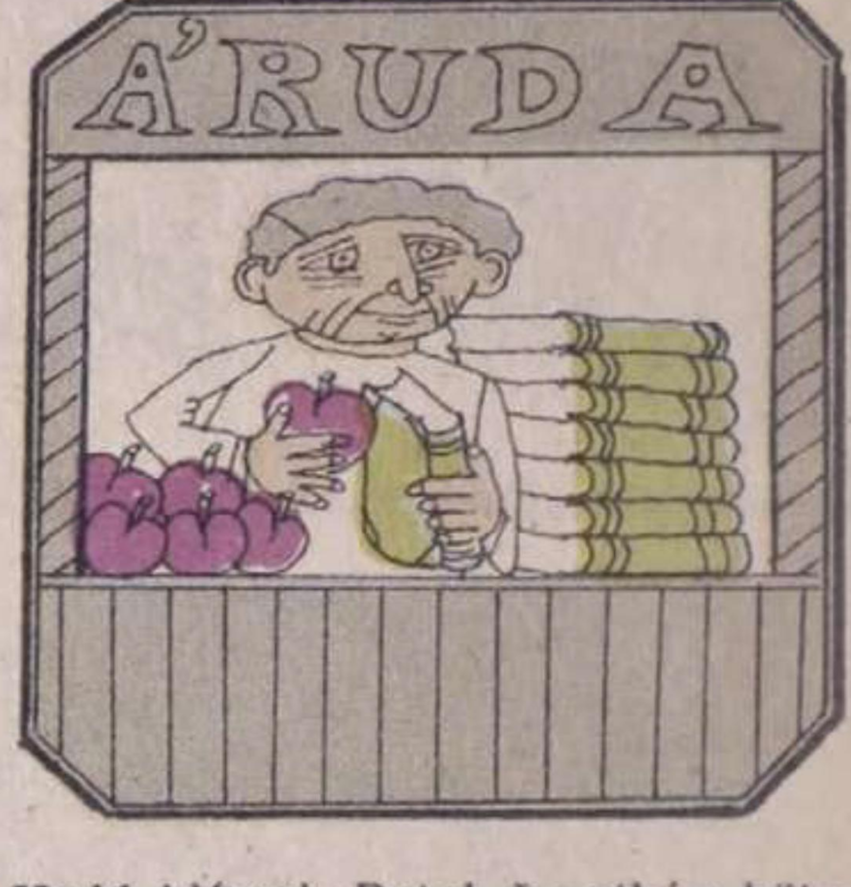
— Még hogy lerántotta! Tálcán kínáltuk neki a témát. Azt hiszi, nem tudtuk mindjárt, mi járatban van. Lebukott, amikor az első jattot visszautasította. Pedig kár. Még megemelhette volna az írói honoráriumát.

— Maguk az írók honoráriumával is foglalkoznak?

— Már hogy a fenébe ne! Igaz, a kezdeményezés nem tőlünk való. Amikor ugyanis ennek az író elvtársnak megmondták a tévében, mennyi honoráriumot tudnak fizetni a film megírásáért, mérgesen azt felelte, ennyit egy hét alatt összedob, ha trógernak áll a Bosnyákon. Eltűnődtek ezen egy kicsit, s kijelentették: nem is rossz tipp, a két összegért együttesen már érdemes megalkotni egy irodalmi művet. És a mi íróbarátunk már a második könyvét írja nálunk, Pult alulnézetben címmel. De jöttek azóta sorra a többiek is. Nem mondom, a fiatal írónemzedék tagjai egy kicsit satnyák, szerencsére az idősebbek eléggé izmosak és strapabírók. Pirkadattól délig itt a piacon fogják meg a munka végét, aztán hazamennek, hogy megírják a felhalmozott élményeiket, ki versben, ki prózában, ki tévéfilmben. Ha valamelyiküknek árumozgatás közben támadna sürgős ihlete, berendeztünk itt hátul egy alkotóházat, legyen hová félrevonulniuk . . . Az Írószövetség hálás a mecanatúránkért, mert azóta az összetrógerolt munkadíj is beszámít az ívhonoráriumba.

Másik almát kezd fényesíteni.

— Azt ne gondolja azonban, uram, hogy csak a hitvány anyagiak dolgában segítünk a tollforgatóknak. Sokat teszünk írói nyelvezetük csiszolásáért, ízeinek feldúsításáért is.

Hadd idézzek Batul Jonathán kötetéből két szubjektív sort: Bosnyák téri Parnasszuson Ércesedik a baszszusom . . .

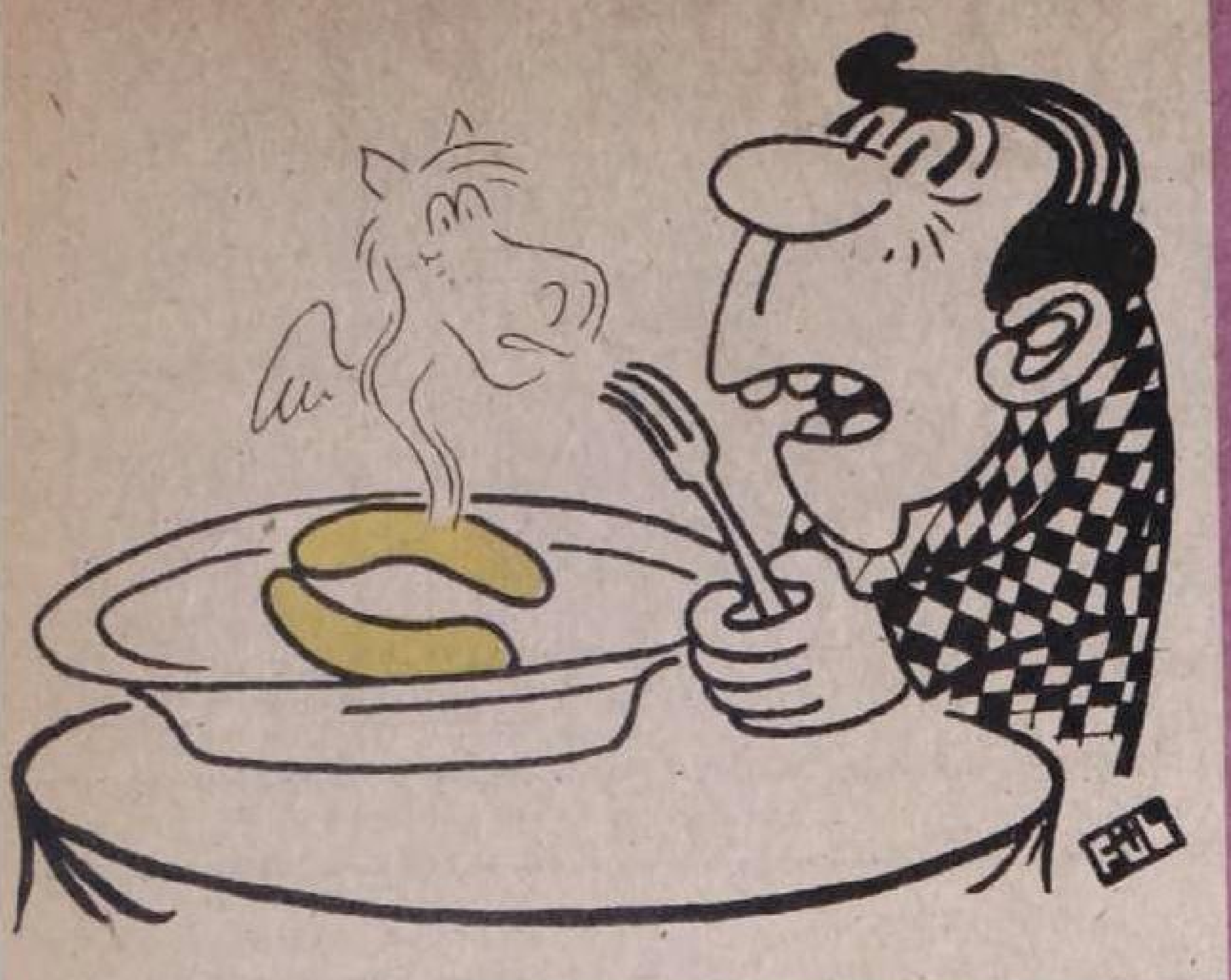
— Mindez nagyon szép. De hát végül is van-e zöldségmaffia itt vagy nincs? Mégis más érzéssel kanalazza az ember a zöldséglevest, ha a hozzávalók tisztességes, becsületes' úton jutottak a tányérjába, mintha a bűn mocsarából sarjadtak . . .

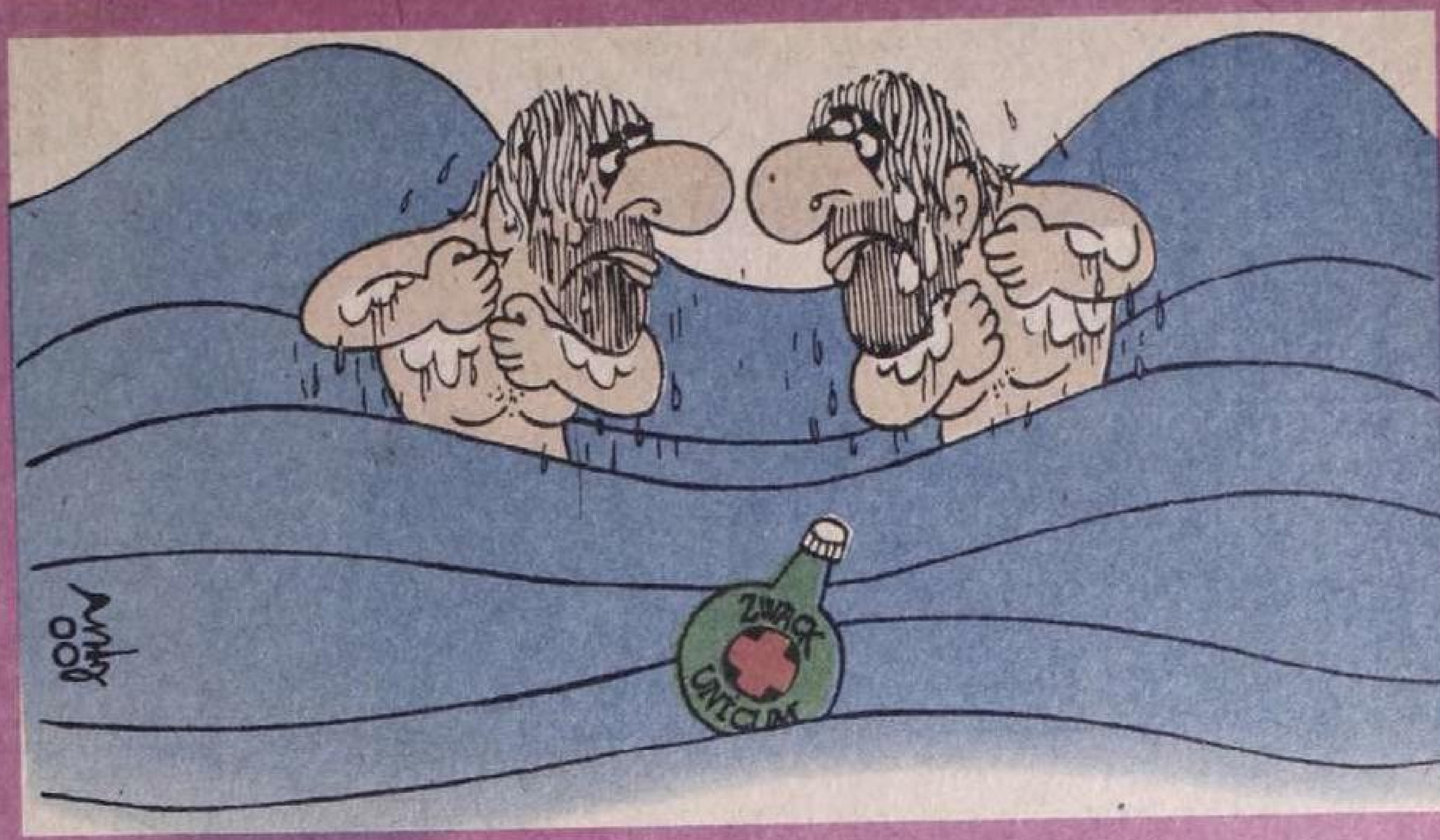
— Hallja, nem valami íróféle maga is, hogy ennyire érdekli? Szabadna a nevét? Á, igen! Mostanában annyi zöldséget firkál össze . . . No, nálunk fejlődni fog. Itt egy munkaköpeny, ezeket a zsákokat kell odacígölni . . . Órabér műfaji besorolás szerint . . .

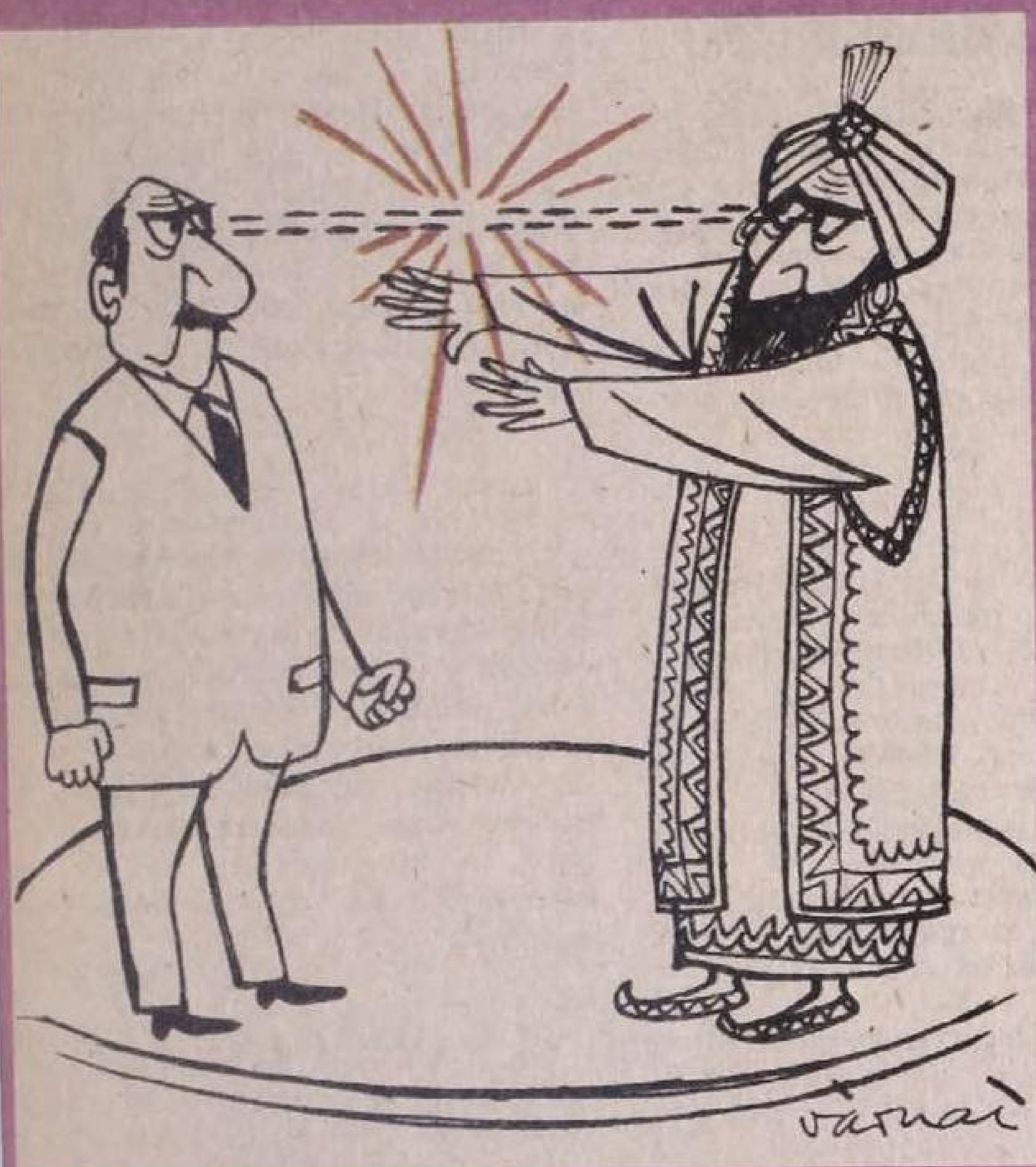
Sas György

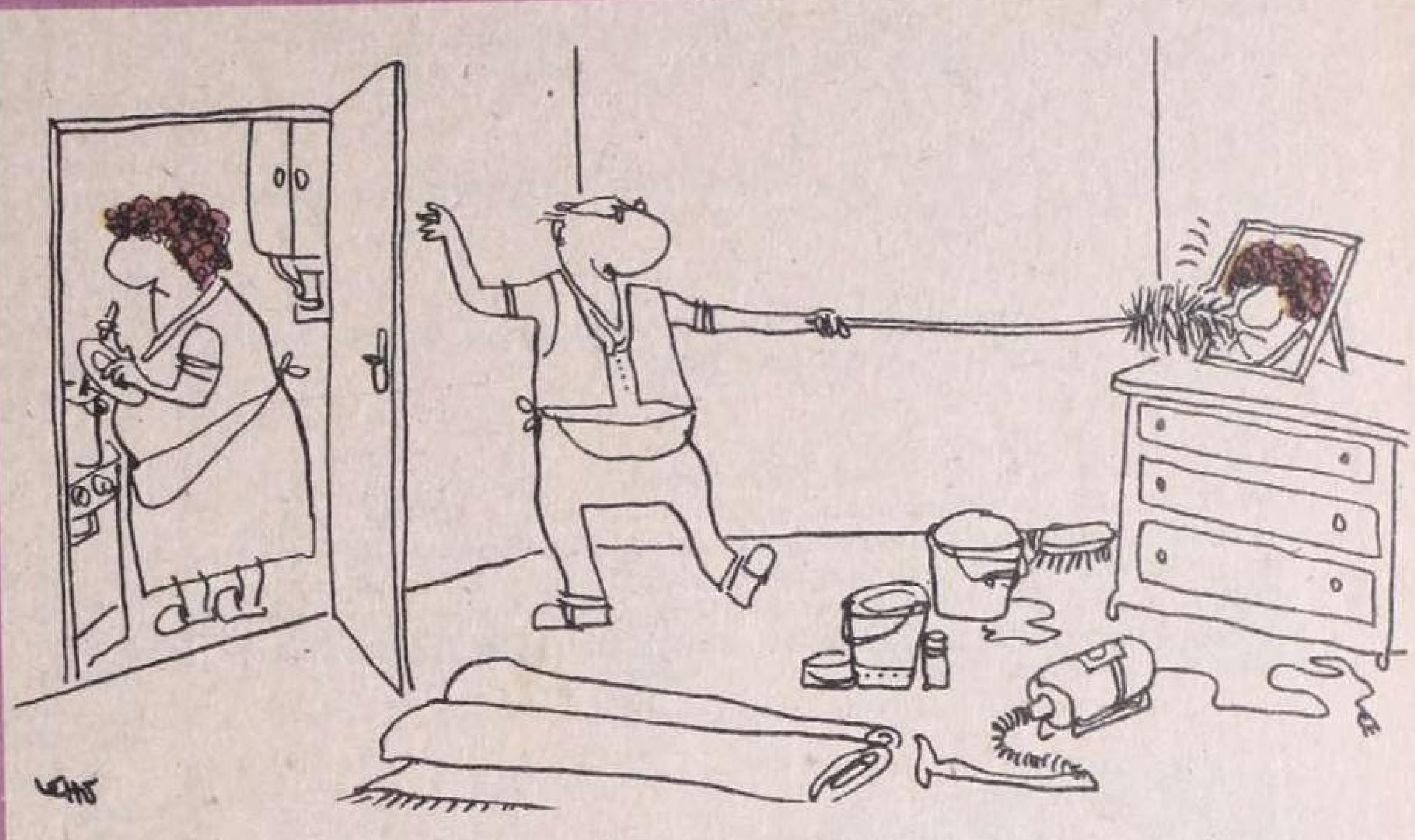
BIZONYTALANSÁGÉRZET

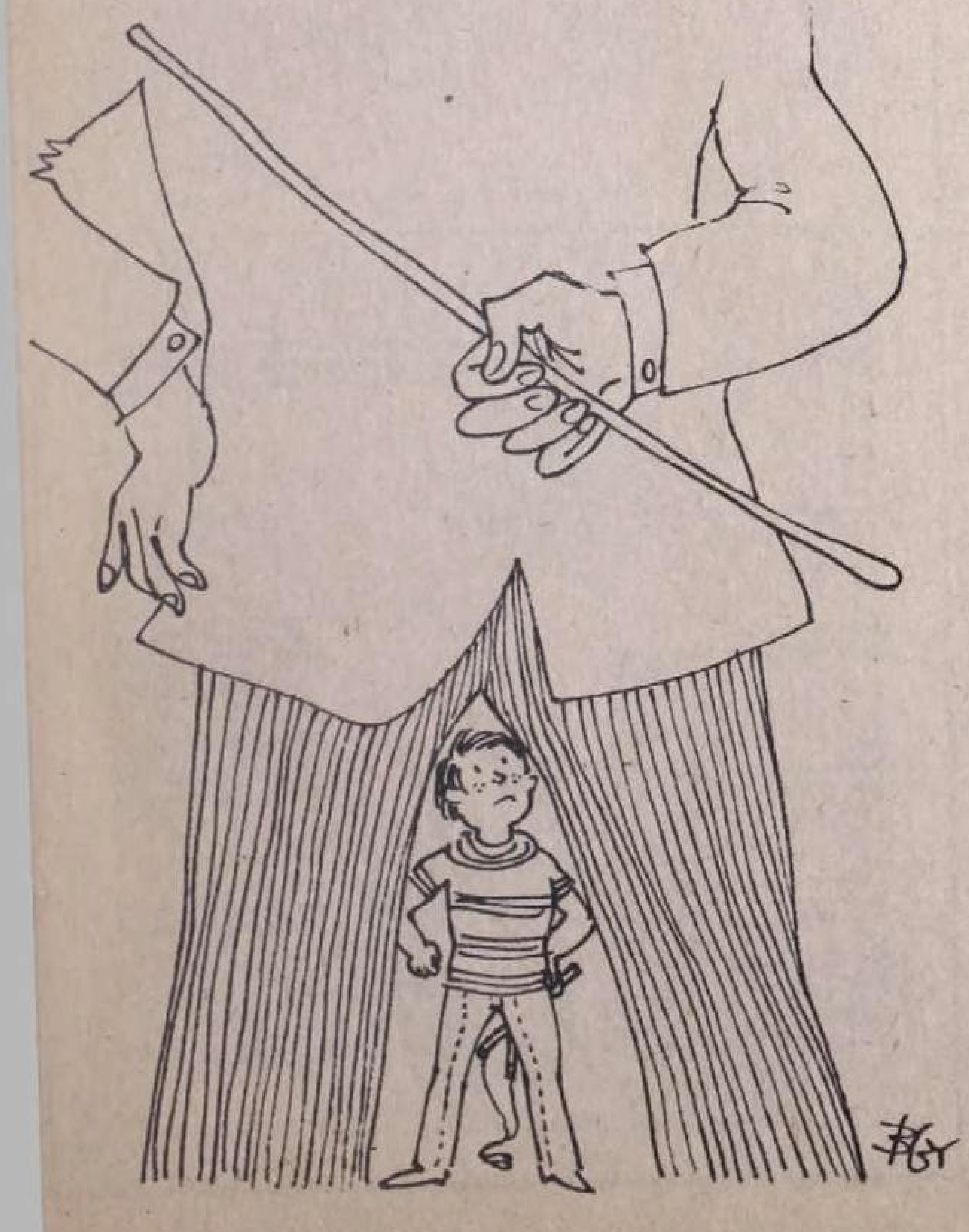

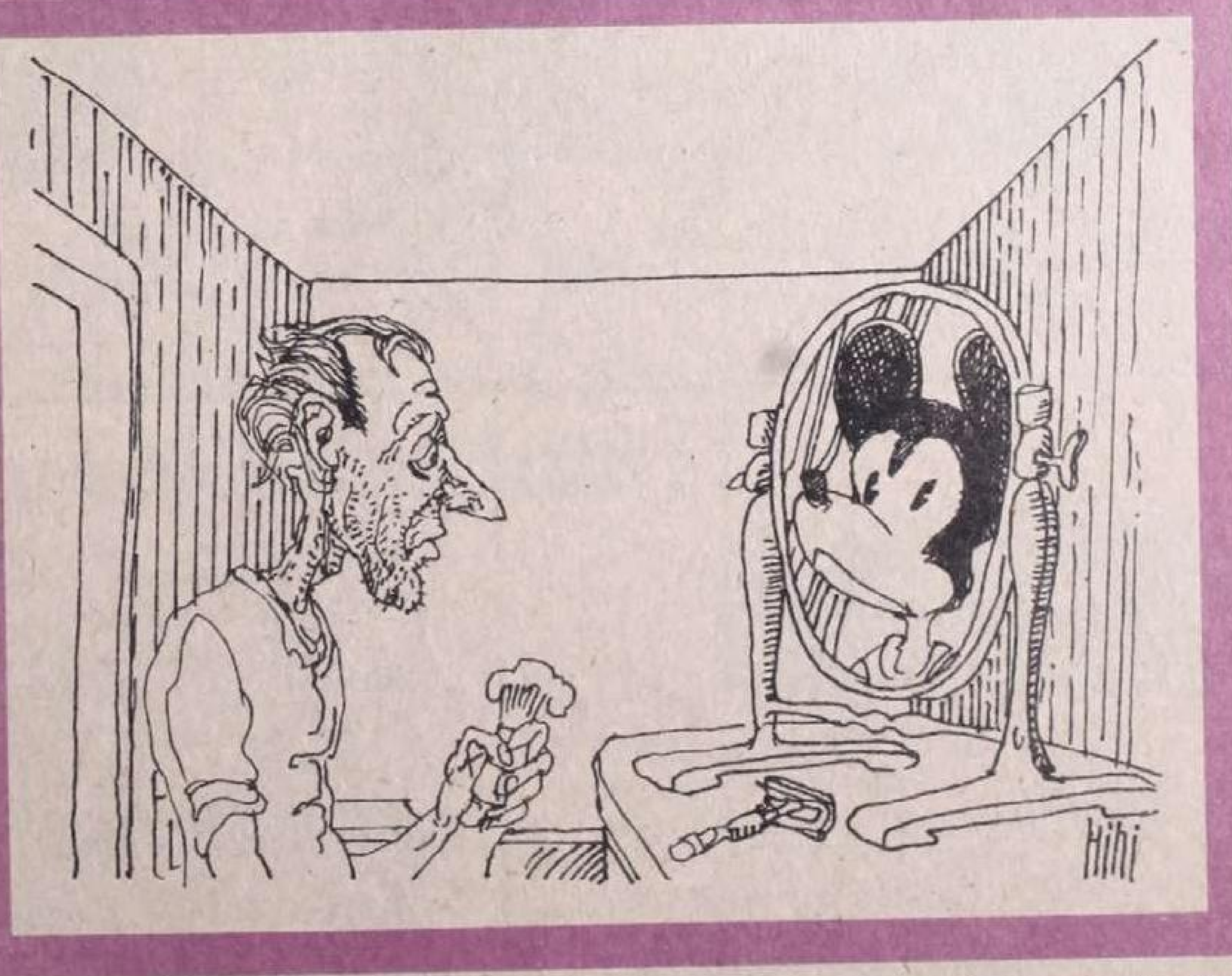

SZEMTŐL SZEMBE

FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, LEHOCZKI, BRENNER, HEGEDŰS

Emlékezés Gábor Andorra

Centenáriumi ünnepségek Barcson

A Kossuth-díjas író, lapunk alapító főszerkesztője születésének 100. évfordulója alkalmából **január 17-én** egész napos ünnepségsorozatot rendeznek Barcson.

A Gábor Andor Emlékbizottság délelőtt 10 órától tart emlékülést a városi tanács nagytermében. Előadások hangzanak el az író szülőföldi kapcsolatairól és munkásságáról. Gábor Andor szerkesztői tevékenységét *Mikes György* főszerkesztő-helyettes ismerteti.

Délután **fél háromkor** Rinyaújnépen **a szülőházon elhelyezett emléktáblánál lesz koszorúzás** és ünnepi megemlékezés.

15 óra 30 perckor a babócsai általános iskola kis ünnepség keretében **felveszi Gábor Andor nevét.**

17 órakor nyílik meg a Dráva Tájmúzeumban az író munkásságáról, életútjáról összeállított **kiállítás.**

18 órakor *Árkus József* főszerkesztő nyitja meg a barcsi művelődési ház tánctermében a **Ludas Galéria** kiállítást. **Utána** a lap munkatársai közül *Árkus József, Mikes György, Radványi Barna, Peterdi Pál, Tormai László* és *Föld S. Péter* **Ludas Fórumon** találkozik olvasóinkkal a művelődési ház nagytermében, Fórumunkon minden érdeklődőt szeretettel várunk! **Belépőjegyként a Ludas Matyi e heti száma szolgál!**

PROTEKCIÓ

– Jöjjön be mindenki egyszerre, úgyis mindannyian a főorvos úr jó ismerősei . . .

TRIBÜN

Esteban Ruiz, az FC Betis elnöke egy-egy márkás kocsit ígért a játékosoknak, arra az esetre, ha legyőzik az FC Barcelonát. A lapok izgalmasan tárgyalták az elnök bőkezűségét, aztán a csapat 4-1-re kikapott.

— Hja, amigos — mondta finom mosollyal az elnök. — Ígérni tudni kell.

* * *

Az NSZK egyik edzőtáborában atléták, tornászok, kézilabdázók, birkózók és ökölvívók készülődtek. Az adatgyűjtő lap egyik kérdése így hangzott: tud-e úszni? A kérdésre a tábor lakóinak 45 százaléka nemmel válaszolt.

— Szomorú dolog — kommentálta a tábor vezetősége.

Ezzel szemben akad ország, ahol az úszók negyvenöt százaléka sem tud úszni. Ez még szomorúbb.

Egy amerikai repülőtéren tekintélyes tömeg várta a New York-i gépet. A helyi lap ugyanis hírül adta, hogy az utaslistán Carl Lewis neve is szerepel. A csodálatos néger atlétáé, az Év Sportolójáé. A gép leszállt, Carl Lewis megjelent a lépcsőn és a tömeg felháborodásában csaknem megverte. Carl Lewis ugyanis egy hetvenöt éves, szakállas bácsika volt. A világrekordernek csupán névrokona.

* * *

Franz Beckenbauert tekintélyes tömeg fogja körül München egyik terén. Autogramért ostromolják. A tolongásban egy idősebb nénike keveredik a Császár mögé, megveregeti a vállát.

— Nézze, fiatalember, én nem tudom, maga kicsoda, de azt hiszem, a kis unokám örülne az autogramjának. Mindenesetre írja csak alá.

(p. p.)

MAI RŐZSEGYŰJTŐ

KALAPKÚRA

A decemberi (12. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

— Többet tenni valakiért, mint amennyit megérdemel.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Kiss Györgyné, Hódmezővásárhely, Rudnay Gyula u. 35. 6800

Barta Ferenc, Budapest, Csáktornya park 4. 1142

Bárdi János, Mohács, Liszt F. u. 4. 7700

A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

FILM KÉSZÜL HAJNAL CSABÁRÓL...

Sajnos fényképes levelet nem küldhetek, miután nincs Hajnal Csaba nevű ismerősöm, ám van egy érdekes hírem: a Színház- és Filmművészeti Főiskola két hallgatója dokumentumfilmet készít Hajnal Csabáról és a Hajnal-dossziéról. Bár én annak idején antológia kiadását javasoltam, őszintén örülnék, ha a boldog nyolcvanas évek egyik vezéralakját, híveinek és ellenzőinek táborát megörökítő vizsgafilmnek sikere lenne.

Dr. Varga Péter
Budapest, Enikő u. 3. 1163

Szeretek játszani, ezért is lettem a Hajnal-dosszié tagja, s talán ezért ért a megtiszteltetés, hogy értesítettek, a készülő dokumentumfilmben szerepet kapok. Sajnos, a távirat késve érkezett, csak utólag kaptam meg a sürgős jelzéssel, napokkal korábban feladott táviratot.

Padányi Lajos
Budakeszi, Pf. 40. 2092

Hajnal Csaba írásait mindig elolvasom és bár anynyian szidalmazzák és átkokat szórnak rá, én azt mondom, vannak jó gondolatai is, például a karácsonyfák értelmetlen elpusztítása. Azt javaslom, közöljenek róla fényképet! Az ellenzői is bizonyára kíváncsiak rá. Én nem vagyok ellene, csak annyit szeretnék kérdezni, vajon Hajnal úr is megveszi-e a Ludas Matyit?

Bali Zoltán
tanuló
Budapest

KOMÁMASSZONY, HOL A GUMI?

A karácsony nekem is meglepetést hozott. Előtte a Keleti pályaudvarnál levő kisebbik cipőboltban vettem magamnak egy ajándék sportcipőt. Amikor a cipő a kosaramban volt, megláttam a boltban egy „Toledo" zoknit. Gondoltam, jó árukapcsolás, akinek sportcipője van, annak legyen 31 forintos zoknija is. A zoknira rá volt írva, hogy „High class quality". Készült jugoszláv bérmunkában, importálja a Konsumex. Gondoltam, ha „class", akkor jó. A zokni cetlijére még azt is ráírták: összetétel 84 százalék pamut, 16 százalék viszkóz. Egyébként poliamid orr- és sarokerősítővel. Sajnos, nem erősödtem meg tőle. A zokni szárában nem volt gumi. Gondoltam, kedves kis meglepetés. A zokni készítői esetleg arra számítottak, hogy 31 forint csak egy napidíj, azt mindenki kidobhatja az ablakon. Gondoltam, otthon illik kicserélni a zokni cetlijét. Összetétel: 0 százalék gumi, a Konsumex húzza a lábára. Az már csak külön érdekesség, hogy az utasítás szerint a zoknit 40 fokos vízben kell mosni, nem szabad vasalni, és van a cetlin egy áthúzott háromszög is, amit szintén nem szabad csinálni. Kár, hogy hordani se. De ha felemelik a napidíjamat, veszek magamnak egy hetvenforintos zoknit. Csak azt kérem, ne írjanak rá ennyi szöveget, a lábam úgyse tud olvasni.

(— mal)

EGY VÁLLALAT CSELSZÖVÉSEI

Két éve lakom egy szövetkezeti házban. A beköltözés nagy öröm volt, bár sorstársaim tudják, hogy a lakások minősége gyakran erősen kifogásolható. Becsületes állampolgárhoz méltóan beletörődtem, hogy a Zrínyi Ilona lakásszövetkezet képviseli érdekeimet és hivatalosan eljár helyettem a garanciális javítások ügyében.

A történet tulajdonképpen húsvét előtt néhány nappal kezdődött, amikor értesítettek, hogy maradjak otthon, mert asztalosok és melegburkolók jönnek. A megjelölt időben meg is jelent két udvarias fiatalember, hogy az egyik szobában kiegyengessék a szőnyegpadlónak csúfolt filcet. Kipakoltatták velem a szobát, a padlót bekenték valamilyen anyaggal, majd mondták, hogy ennek néhány napig száradnia kell, de az ünnepek után újra használható lesz. Ismét megadtak egy időpontot, amikor majd jönnek, visszaragasztják a szürke filcet és újra bepakolhatok a szobába. Mivel az időpont nem volt jó, kértem, adjanak egy másikat, de azt mondták: vagy akkor, vagy soha.

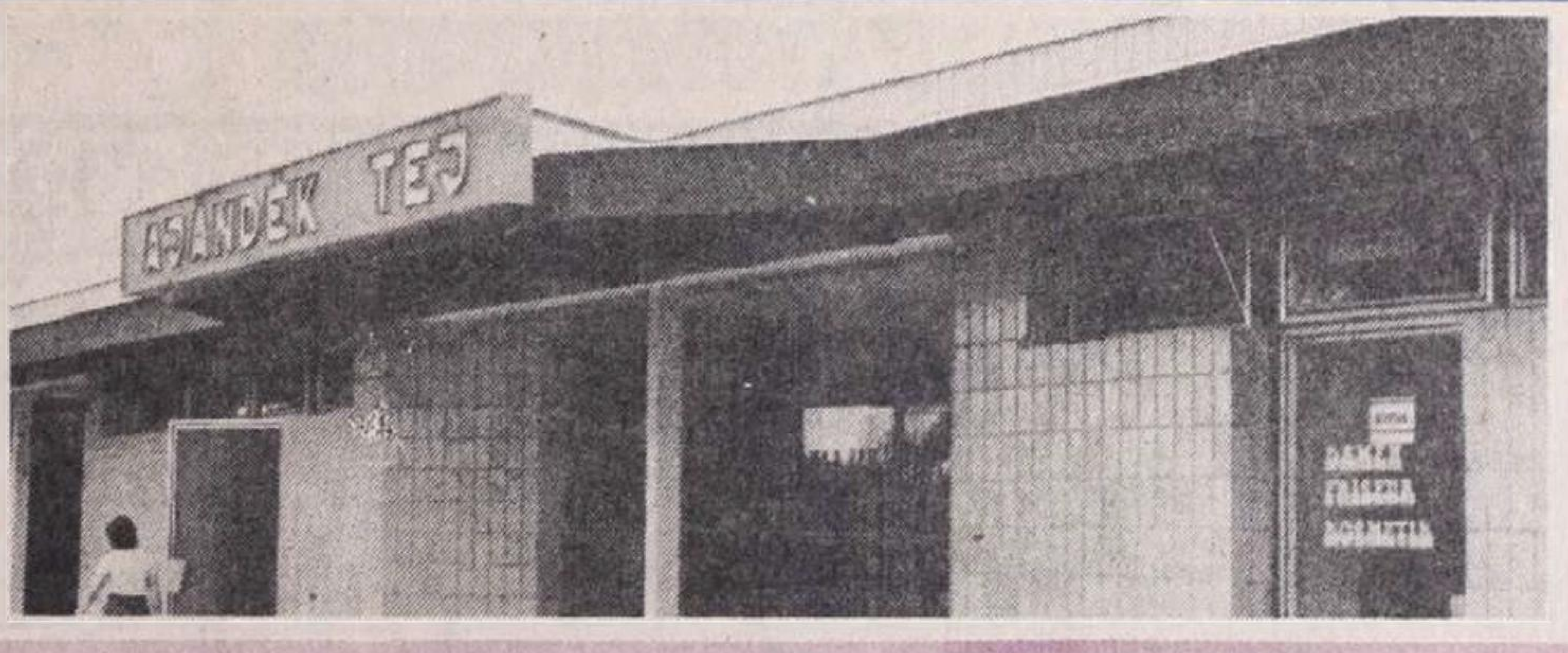
Korábban abban a hitben voltam, hogy van némi beleszólásom abba, mikor engedek csatateret csinálni a lakásomból — végül arra kényszerültem, hogy vállaljam, miszerint a hátralevő munkákat férjemmel mi végezzük el.

Ma, amikor ezt a levelet írom, 1983. december 21-én, értesítést találtam a levélszekrényben, hogy 22-én, tehát karácsony előtt két nappal ismét felkeresnek a Szakipari Vállalat emberei, néhány munka elvégzése céljából. S ekkor jöttem rá, hogy itt a vállalat cselével állunk szemben. Biztos vagyok benne, hogy direkt az ünnepeket közvetlenül megelőző napokon jelzik javítási készségüket, számítva arra, hogy ilyenkor — elkerülendő a felfordulást — kevesen engedik be őket.

Úgy döntöttem, hagyom, hogy ők nyerjenek. Magunk fogjuk a szavatossági hibákat kijavítani — ünnep után két nappal, vagy amikor jólesik.

Máté Jenőné
Budapest, Csontváry u. 51. 1181

TÜCSÖK és BOGÁR

Ajándék tejnek ne nézd a fokát!

(Bükfürdőn fotózta Farkas Gyula, debreceni olvasónk)

PÓTÓLNI a pótólhatatlant!

Léhététlén!

(Az Ifjúsági Magazinból ollózta Gy. S.)

sok lábára szerelt lépésmérővel ellenőrizték. Az adatok alapján megállapították, hogy a legjobb játékosok mérkőzésenként 16 kilométert rohantak, futottak, vagy kocogtak, mégpedig olyan arányban, hogy a megtett távolság negyedrészét vágtairamban, felét futó-, vagy kocogóiramban, negyedét pedig sétálva, vagy álló helyzetben.

A legmagyarabb sportág: állvafutás!

(A Magyar Hírlapban találta dr. Modrovichné dr. Nagy Klára)

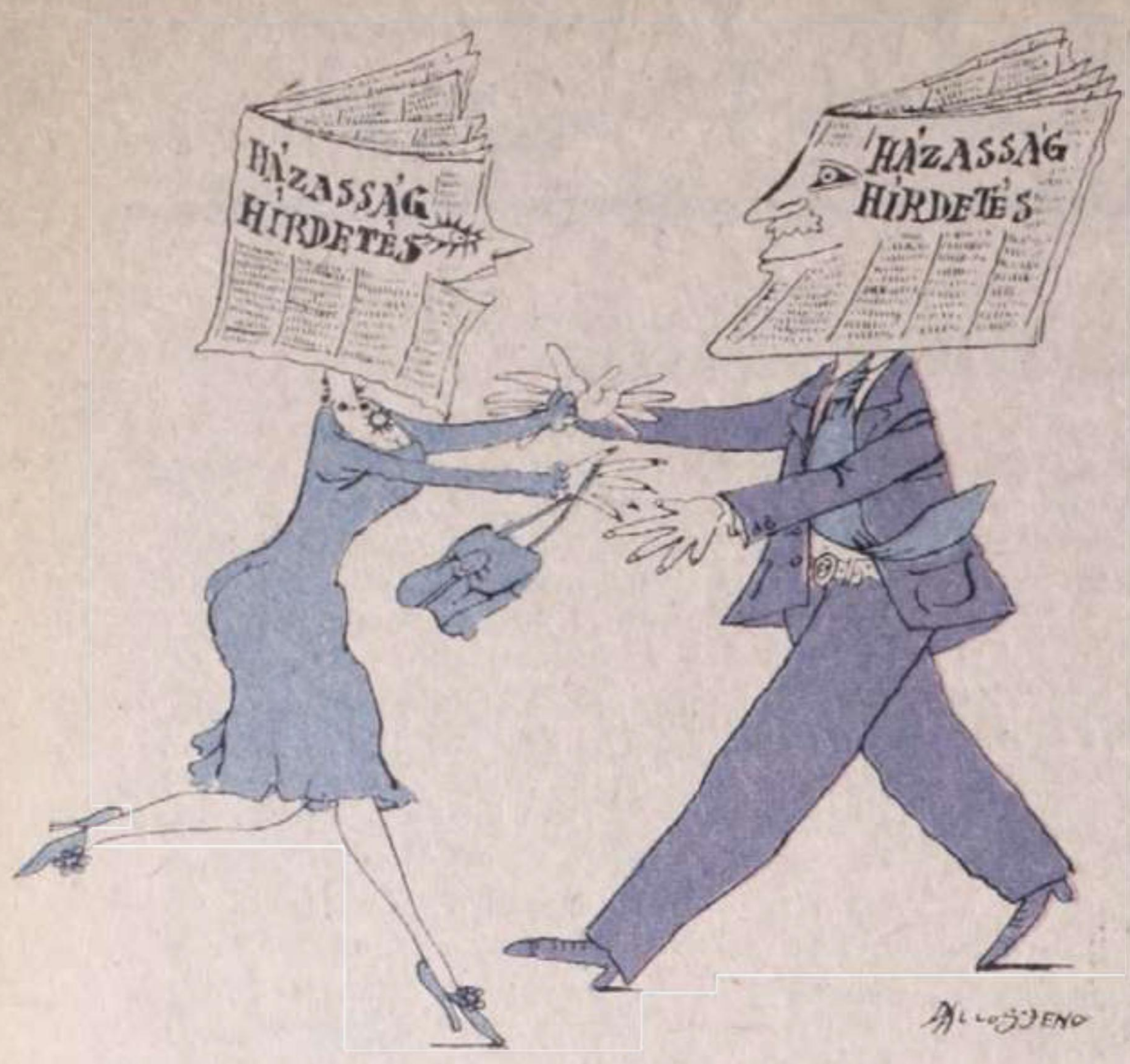
SOROK A PÉNZTÁRNÁL

Szinte mindennap vásárolok valamit az üzletekben, s a pénztárak előtti hosszú várakozások során volt időm kigondolni egy javaslatot.

Megfigyelésem szerint a vásárlók két táborra oszlanak; azokra, akik sokat vásárolnak és azokra, akik kevés árut raknak a kosarukba. Én általában az utóbbiakhoz tartozom, s javaslom: létesítsenek a nagyobb és több pénztárgéppel felszerelt áruházakban — kísérleti jelleggel — olyan pénztárakat, amelyek csak a keveset, illetve a sokat vásárlókat szolgálják ki. Ez nagy előny lenne azok számára, akik keveset vásárolnak, s nem kellene hosszú ideig várakozniuk azon vevőtársaikra, akik púpozottra tömik a kosarukat. Természetesen meg kellene hagyni a hagyományos pénztárakat is, ahol mindkét fél egyenrangú partnerként állhat sorba.

Jurás Ferenc
Budapest

RANDEVÚ

TÁRSKERESÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Maga miért van itt? — kérdezi börtönlátogatás közben az újságíró az egyik elítélttől.
— Mert nem akarnak kiengedni...

•

— Mondja, ez a tea valóban gyógyhatású?
— Száz százalékig. Ha ettől sem gyógyul meg, akkor nem is volt beteg!

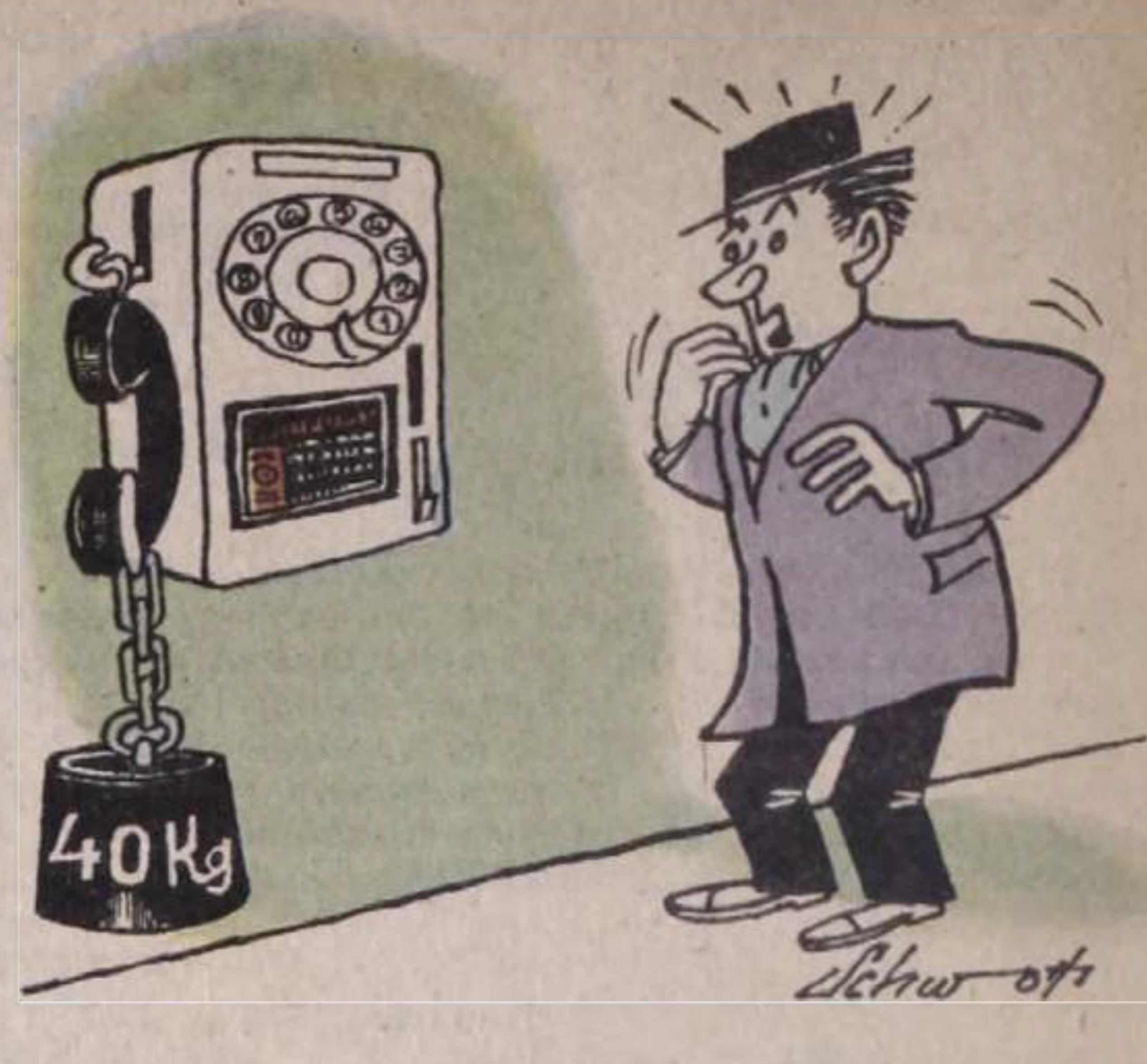
•

A zártkörű estélyen az ismert írót kérdésekkel zaklatja egy előkelő hölgy, aki írói talentumot érez magában.
— Mondja, kedves mester, hogyan kezdjek el írni?
— Balról jobbra — válaszolja az író.

•

Az orvos így szól pácienséhez:
— Kedves asszonyom, fölírtam magának egy jó receptet.
— Ó, doktor úr, hát ön is úgy szeret főzni?

TELEFONÁLJUNK RÖVIDEN!

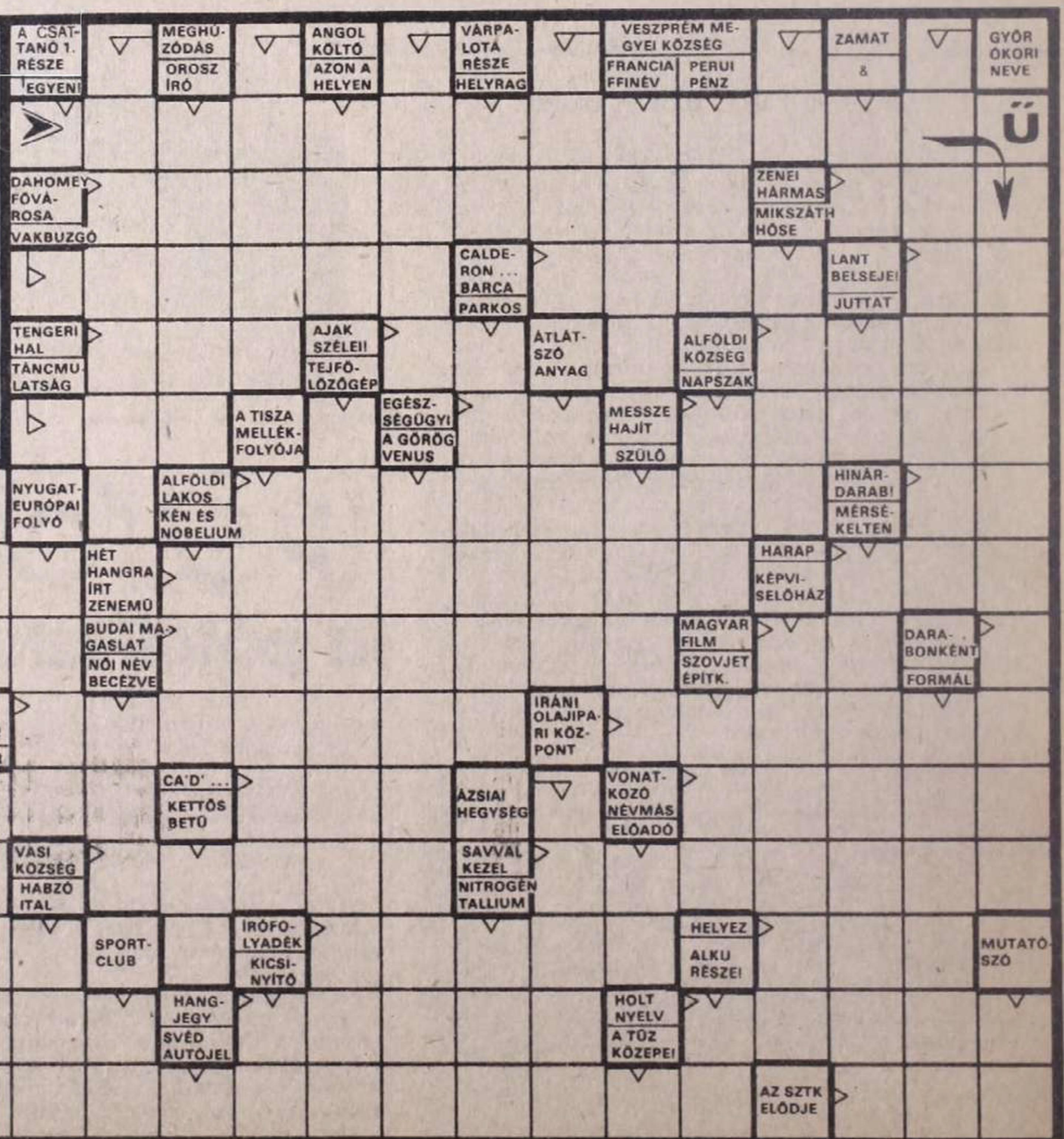

SZÉPLÉLEK

KÉZENFEKVŐ MEGOLDÁS

Az állatkertben az egyik ketrecben egy farkas és egy bárány ül egymás mellett nyugalomban, látszólag tökéletes harmóniában.
— Bámulatos! — lelkendezik az egyik látogató — Ilyet még soha életemben nem láttam. Hogyan sikerült ez önöknek?
Az állatgondozó szavait, azaz a poént a rejtvény megfejtése után olvashatja el. Ezt a mondatot kell beküldeni — kizárólag levelezőlapon — legkésőbb január 16-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

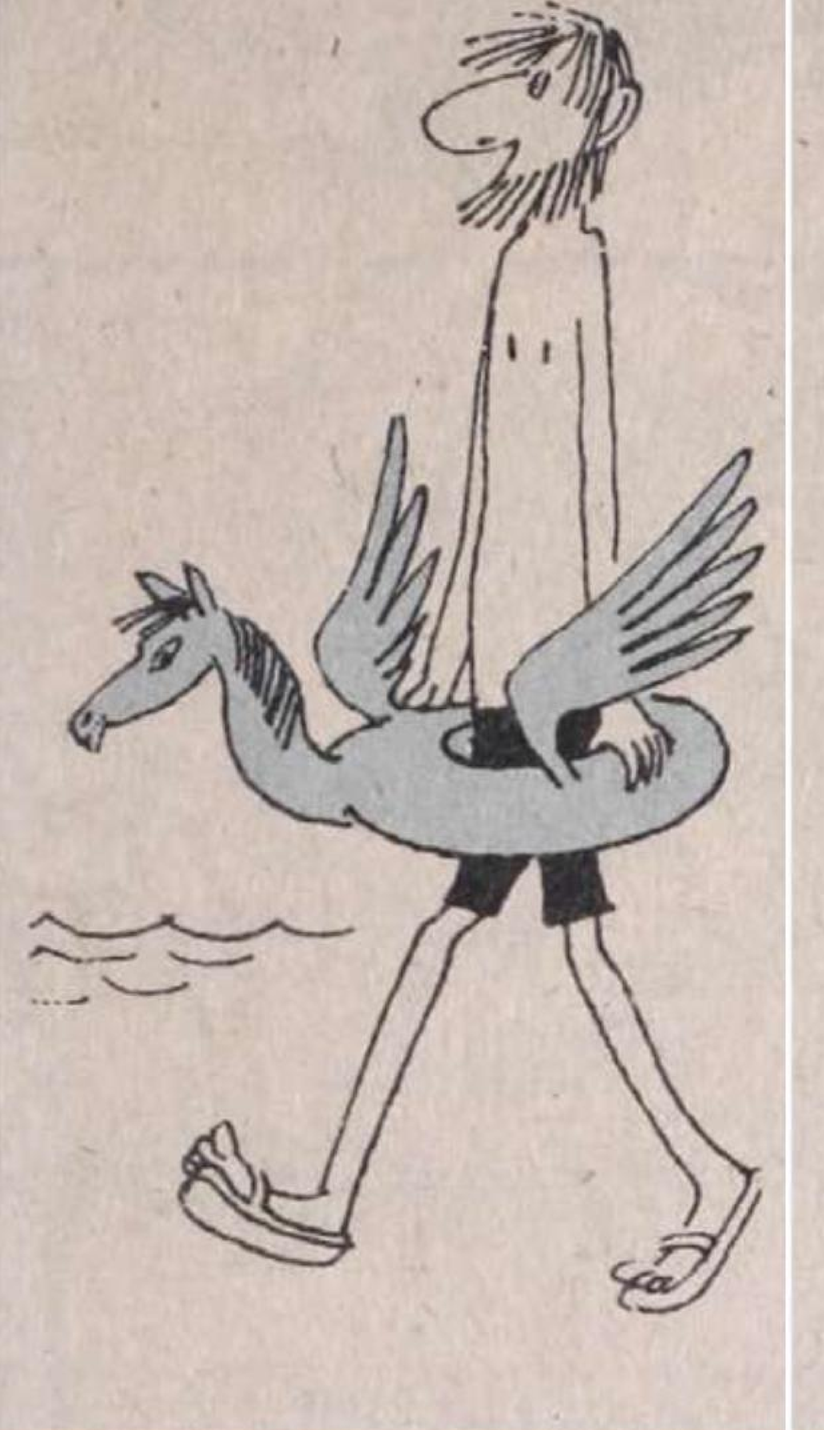
IMPORT HUMOR

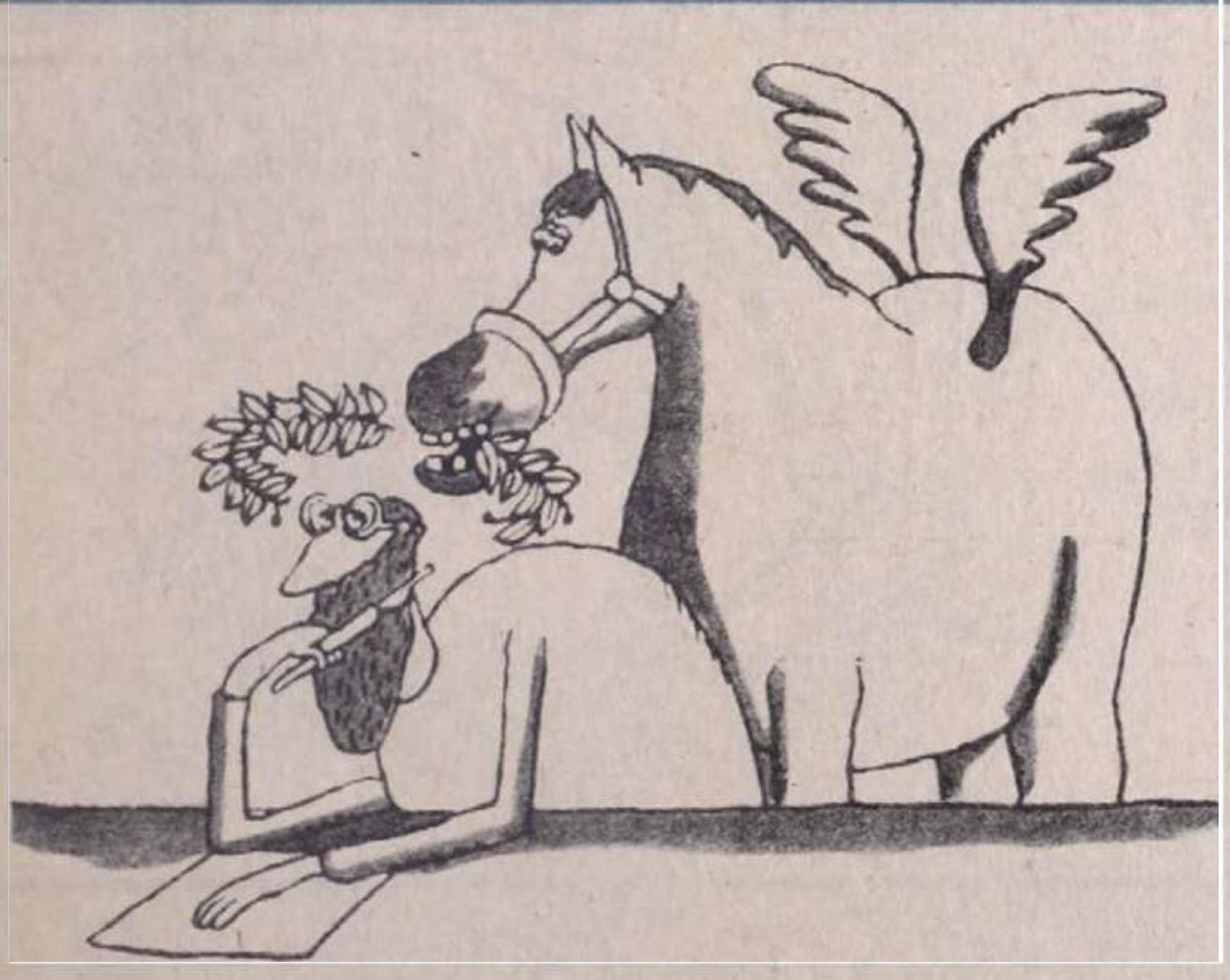
PEGAZUS

(Rajzok a berlini Freie Weltből)

FERDÍTÉSEIM

Az az igazság, hogy én nem kedvtelésből szoktam fordítani, hanem azért, hogy az osztálynaplót teljesen betöltő francia egyeseim mellé időnként egy-egy ötöst is szerezzek. Tanulni persze sokkal egyszerűbb lenne, de erre mindig túl későn jövök rá.

Aki csekély nyelvtudása ellenére próbált már nehezebb szövegeket fordítani, az tudhatja, hogy nem éppen a legkönnyebb dolog. Én például ... De nem is mesélek tovább, mert mindjárt kiújul az idegrángásom, inkább mutatok néhány példát:

„A fiú, Gábor nem volt semmi dolga. Az ő aktatáskájával az ő kezében maradt állva, felülettel az utca felé, a kávéház könnyedén belepett ablakainak bekeretezett szakaszán. Három óra volt és délután, és odabent ugyanolyan komor volt az időjárás, mint kint. Bent gazdag volt a köd, és erősen korcsolyázott falak fedték a falat és a plafont, a gazdagon bíborszínű velúr ülőhelyek a mély vízben ferdén vágott jegekkel, a néhány elektromos vízhólyag fényét már meggyújtották.

Gábor ellátva vízummal a hosszú, fekete limuzin hangtalan érkezését a járdára, vallotta magát valaminek, Arzene aki hullotta az ő székhelyét kinyitni a portásnő..."

Tiszta? Akkor gyerünk tovább.

„... Eugene Malou aki ugrott a járdára, vértolulást okozott valamiben, mint az ő megszokásának és ő adott érdemrendeket a sofőrjének."

Ugye világos?

„Az autó ráfelelt. Malou belépett. Ő olyan volt, mint egy másik nap. Habár az, amit ők írtak még a számlájára reggel az újságban, vele járt pontosan mint a többi nap."

Kezd egy kicsit zavaros lenni? Akkor vegyünk talán egy másik példát.

„A barométer egyre inkább mogorva kezd lenni az Országos Munkákban. A válság billentyűi különlegesen az övezetét a tevékenységeknek. A közgazdászok hirdették a tevékenységek helyreállítását 83 végére, a legkésőbb esetben 84-re."

Brrr! Részemre úgy hiszem, vége. Pulzus 120 reggelire 2,60-as tojás. Testhőmérséklet minimum láz, maximum hőemelkedés. Habszivacs. Fogaskerék. Pitypang. Végrendelet ... Pá, kezitcsókolom.

Nagy Zsuzsa

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977

Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

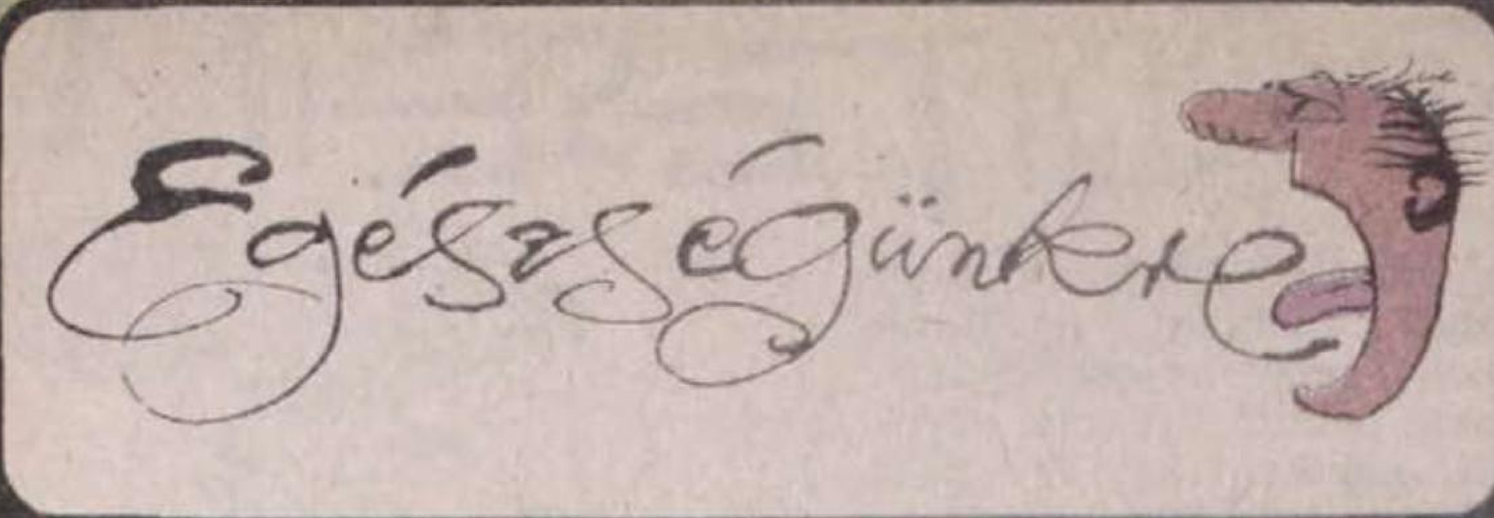
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/2-02

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

Index: 25 504

– Neked adom a hálapénzt, Szent Antal, amiért a kórházban olyan rendesek voltak hozzám!

DISZNÓÖLÉS EGY FEJLETT FALUBAN

KONZILIUM

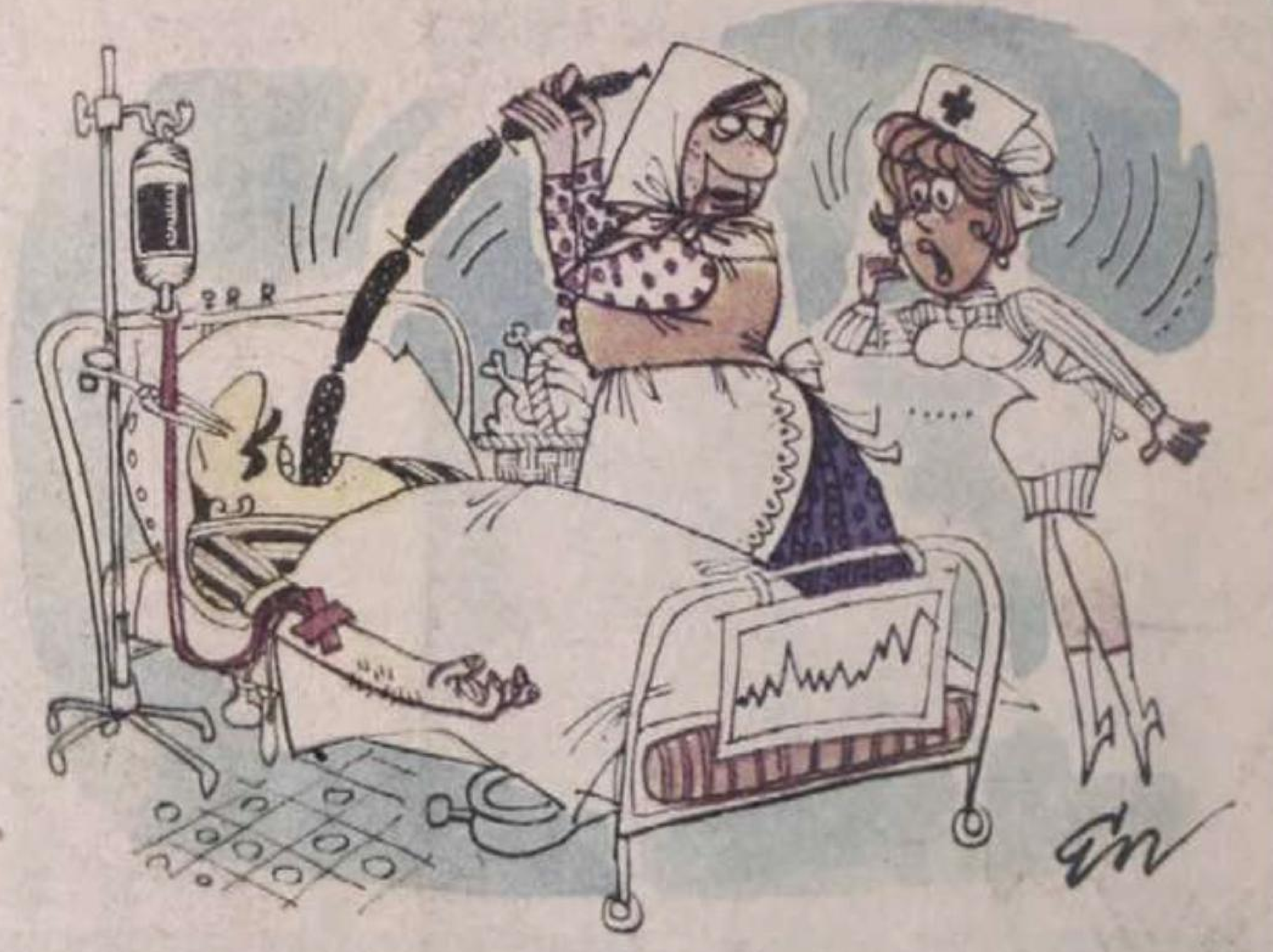
– . . . és mennyit tegyünk a borítékba az alorvos úrnak?

AKTUÁLIS SZOLGÁLTATÁS

MŰTÉT UTÁN

– Úgy kívánt egy kis kóstolót!

– Mondják, nem tudtak volna gyorsabban ideérni?!